

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

της 28ης Νοεμβρίου 2019*

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Ενιαίο ταμείο εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές για το 2016 – Προσφυγή ακυρώσεως – Άμεσος και ατομικός επηρεασμός – Παραδεκτό – Ουσιώδεις τύποι – Κύρωση της απόφασης – Διαδικασία έκδοσης της απόφασης – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-365/16,

Portigon AG, με έδρα το Ντίσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους D. Bliesener, V. Jungkind και F. Geber, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενου από τους B. Meyring, T. Klupsch και S. Ianc, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την A. Steiblyté και τον K.-P. Wojcik,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 15ης Απριλίου 2016, σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) και, δεύτερον, της απόφασης της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 20ής Μαΐου 2016, σχετικά με την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2016, η οποία συμπληρώνει την απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 15ης Απριλίου 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (εισηγητή) και G. De Baere, δικαστές,

γραμματέας: N. Schall, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα της τραπεζικής ένωσης, σχετικά με τον ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης (ΕΜΕ), ο οποίος θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1). Σκοπός της θέσπισης του ΕΜΕ είναι η περαιτέρω ενοποίηση του πλαισίου εξυγίανσης στα κράτη μέλη της ευρωζώνης και στα κράτη μέλη που δεν είναι μέλη της ευρωζώνης και επιλέγουν να συμμετέχουν στον ενιαίο εποπτικό μηχανισμό (ΕΕΜ) (στο εξής: συμμετέχοντα κράτη μέλη).
- 2 Ειδικότερα, η υπόθεση αυτή αφορά το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ), το οποίο θεσπίστηκε με το άρθρο 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014. Το ΕΤΕ χρηματοδοτείται από τις εισφορές των ιδρυμάτων οι οποίες εισπράττονται σε εθνικό επίπεδο με τη μορφή, ιδίως, εκ των προτέρων εισφορών, κατ' εκτέλεση του άρθρου 67, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο 13, του εν λόγω κανονισμού, η έννοια του ιδρύματος αφορά πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων καλυπτόμενη από την ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού. Οι εισφορές μεταβιβάζονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τη διακυβερνητική συμφωνία για τη μεταφορά και την αμοιβαιοποίηση των εισφορών στο ΕΤΕ, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 21 Μαΐου 2014 (στο εξής: διακυβερνητική συμφωνία).
- 3 Το άρθρο 70, του κανονισμού 806/2014, με τίτλο «Εισφορές εκ των προτέρων», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Η ατομική εισφορά κάθε ιδρύματος εισπράττεται τουλάχιστον ετησίως και υπολογίζεται κατ' αναλογία προς το ύψος των υποχρεώσεων του (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων) μείον τις καλυπτόμενες καταθέσεις, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης υπολογίζει ετησίως, κατόπιν διαβούλευσης με την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή και σε στενή συνεργασία με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, τις επιμέρους εισφορές, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι εισφορές που οφείλονται από το σύνολο των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών δεν υπερβαίνουν το 12,5 % του επιπέδου-στόχου.

Κάθε έτος, ο υπολογισμός των εισφορών για τα επιμέρους ιδρύματα βασίζεται σε:

- α) μια κατ' αποκοπή εισφορά, που βασίζεται κατ' αναλογία στο ύψος των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καλυπτόμενων καταθέσεων, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών και

β) μια προσαρμοσμένη βάσει κινδύνου εισφορά, που βασίζεται στα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας, χωρίς να προκαλούνται στρεβλώσεις ανάμεσα στις δομές του τραπεζικού τομέα των κρατών μελών.

Η σχέση μεταξύ της κατ' αποκοπή εισφοράς και των προσαρμοσμένων βάσει κινδύνου εισφορών λαμβάνει υπόψη την ισόρροπη κατανομή των εισφορών ανάμεσα σε διάφορους τύπους τραπεζών.

Το συνολικό ποσό των επιμέρους εισφορών όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων κρατών μελών, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β), δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το 12,5 % του επιπέδου-στόχου ετησίως.

[...]

6. Εφαρμόζονται οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 103 παράγραφος 7 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις οποίες προσδιορίζεται η έννοια της προσαρμογής των εισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων.

7. Το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, στο πλαίσιο των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 6, προκειμένου να καθορίσει τις προϋποθέσεις εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3, ιδίως όσον αφορά:

α) την εφαρμογή της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό των επιμέρους εισφορών·

β) τις πρακτικές λεπτομέρειες της κατανομής στα ιδρύματα των παραγόντων κινδύνου που προσδιορίζονται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη.»

4 Ο κανονισμός 806/2014 συμπληρώθηκε, όσον αφορά τις εν λόγω εκ των προτέρων εισφορές, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, περί ενιαίων όρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 15, σ. 1).

5 Εξάλλου, ο κανονισμός 806/2014 και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/81 παραπέμπουν σε ορισμένες διατάξεις που περιέχονται σε δύο άλλες πράξεις:

– αφενός, στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190),

– αφετέρου, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

6 Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) συστάθηκε ως οργανισμός της Ένωσης (άρθρο 42 του κανονισμού 806/2014). Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, σύνοδο ολομέλειας και εκτελεστική σύνοδο (άρθρο 43, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014). Το ΕΣΕ, στην εκτελεστική του σύνοδο, λαμβάνει όλες τις αποφάσεις για την εφαρμογή του κανονισμού 806/2014, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον εν λόγω κανονισμό (άρθρο 54 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014).

- 7 Με απόφαση της 29ης Απριλίου 2015 (SRB/PS/2015/8), το ΕΣΕ, σε σύνοδο ολομέλειας, θέσπισε τους διαδικαστικούς κανόνες του ΕΣΕ όταν συνεδριάζει σε εκτελεστική σύνοδο (στο εξής: διαδικαστικοί κανόνες της εκτελεστικής συνόδου).
- 8 Το άρθρο 9, παράγραφοι 1 έως 3, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου ορίζει τα ακόλουθα:
- «1. Οι αποφάσεις μπορούν επίσης να λαμβάνονται με έγγραφη διαδικασία, εκτός εάν δύο τουλάχιστον μέλη της εκτελεστικής συνόδου τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και συμμετείχαν στην έγγραφη διαδικασία, εκφράζουν την αντίθεσή τους προς τούτο εντός 48 ωρών από την έναρξη της ως άνω έγγραφης διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή, το θέμα θα εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της επόμενης εκτελεστικής συνόδου.
2. Η έγγραφη διαδικασία απαιτεί, υπό κανονικές συνθήκες, τουλάχιστον πέντε εργάσιμες ημέρες προκειμένου κάθε μέλος της εκτελεστικής συνόδου να μπορεί να εξετάσει τα ζητήματα που τίθενται. Εάν απαιτείται επείγουσα δράση, ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει βραχύτερη περίοδο για την έκδοση απόφασης με συναίνεση. Η συντόμευση της περιόδου για την έκδοση απόφασης πρέπει να αιτιολογείται.
3. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συναίνεση μέσω έγγραφης διαδικασίας, ο Πρόεδρος μπορεί να κινήσει την τακτική διαδικασία ψηφοφορίας σύμφωνα με το άρθρο 8.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 9 Η προσφεύγουσα, Portigon AG, πρώην WestLB AG, είναι πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος.
- 10 Το 2009 συστήθηκε, στο πλαίσιο της γερμανικής αρχής εξυγίανσης, ήτοι της Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (ομοσπονδιακής υπηρεσίας για τη σταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών, Γερμανία, στο εξής: FMSA), ο Erste Abwicklungsanstalt (πρώτος μηχανισμός επισφαλειών, στο εξής: ΕΑΑ), ίδρυμα δημοσίου δικαίου, με οργανωτική και οικονομική αυτοτέλεια και περιορισμένη ικανότητα δικαίου.
- 11 Στις 20 Δεκεμβρίου 2011, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/245/ΕΕ σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 40/2009 και C 43/2008 που χορήγησε η Γερμανία για την αναδιάρθρωση της WestLB AG (ΕΕ 2013, L 148, σ. 1).
- 12 Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης αυτής, μέρος των δραστηριοτήτων και των χαρτοφυλακίων της προσφεύγουσας (στο εξής: χαρτοφυλάκιο του ΕΑΑ) μεταβιβάστηκαν στον ΕΑΑ. Μέρος του χαρτοφυλακίου του ΕΑΑ αποτέλεσε αντικείμενο πραγματικής μεταβίβασης στον ΕΑΑ μέσω διάσπασης. Το υπόλοιπο χαρτοφυλάκιο του ΕΑΑ, το οποίο περιλάμβανε χαρτοφυλάκιο εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, δεν αποτέλεσε αντικείμενο πραγματικής μεταβίβασης στον ΕΑΑ, αλλά αποκλειστικά οικονομικής μεταβίβασης (σύνθετης μεταβίβασης). Συναφώς, με τον ΕΑΑ συνάφθηκαν συμβάσεις μερικής εκχώρησης έναντι μετρητών, συμβάσεις εγγύησης ή συμβάσεις ανάληψης κινδύνων.

Δήλωση της προσφεύγουσας για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για το 2016

- 13 Στις 28 Ιανουαρίου 2016, μέσω της εφαρμογής Extranet της Deutsche Bundesbank (κεντρικής τράπεζας της Γερμανίας), η προσφεύγουσα διαβίβασε στην FMSA τη δήλωσή της για την εκ των προτέρων εισφορά για το 2016.

- 14 Με επιστολή της ίδιας ημέρας, η προσφεύγουσα εξήγησε στην FMSA ότι, στη δήλωση αυτή, το σύνολο του ισολογισμού σύμφωνα με τα πεδία 2A 1 [σύνολο του παθητικού] και 4A 17 [σύνολο του ενεργητικού] δεν περιλάμβανε την αξία του ισολογισμού των στοιχείων του ενεργητικού ή του παθητικού που είχε στην κατοχή της η προσφεύγουσα ως καταπιστευματοδόχος και τα οποία περιλαμβάνονταν στο χαρτοφυλάκιο εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που είχαν αποτελέσει αντικείμενο σύνθετης μεταβίβασης στον ΕΑΑ. Στο πεδίο 4D 17, που αφορά το άρθρο 6 παράγραφος 8, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, είχε απαντήσει αρνητικά, με το αιτιολογικό ότι δεν ανήκε σε όμιλο που είχε τεθεί υπό αναδιάρθρωση, έχοντας λάβει κυβερνητικά ή άλλα παρόμοια κεφάλαια, στο πλαίσιο στο πλαίσιο μηχανισμού εξυγίανσης της χρηματοδότησης.
- 15 Στο ίδιο έγγραφο, «[γ]ια λόγους σαφήνειας, αλλά και για να αποφευχθούν περιττές και υπερβολικές εκτιμήσεις», η προσφεύγουσα επισύναψε σε παράρτημα (εντύπως) εναλλακτική εκδοχή της δήλωσής της, η οποία, κατά την εκτίμησή της, ήταν «σύμφωνη προς τη νομική γνώμη της FMSA».
- 16 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Μαρτίου 2016, η FMSA πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι είχε εξετάσει τα ζητήματα που είχαν τεθεί με την από 28 Ιανουαρίου 2016 επιστολή της και ότι «είχε συνεννοηθεί με το ΕΣΣΕ». Κατά την FMSA, έπρεπε να δηλωθεί στα πεδία 2A 1 και 4A 17 το σύνολο των στοιχείων του ισολογισμού που αντιστοιχούσαν στους ετήσιους λογαριασμούς. Όσον αφορά το πεδίο 4D 17, η FMSA επισήμανε ότι ο δείκτης κινδύνου του άρθρου 6, παράγραφος 8, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 αφορούσε και τα ιδρύματα που δεν ανήκαν σε κανέναν όμιλο και, κατά συνέπεια, την προσφεύγουσα.
- 17 Με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 2016, η προσφεύγουσα ενημέρωσε την FMSA ότι ενέμενε πλήρως στη δήλωσή της που αναφέρεται στη σκέψη 13 ανωτέρω.

Πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση και πράξη επιβολής εισφοράς σχετική με την απόφαση αυτή

- 18 Με απόφαση της 15ης Απριλίου 2016 για τις εκ των προτέρων εισφορές στο ΕΤΕ για το 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) (στο εξής: πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση), η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΣΕ έλαβε απόφαση, δυνάμει του άρθρου 54, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, για το ποσό της εκ των προτέρων εισφοράς κάθε ιδρύματος το έτος 2016, συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας.
- 19 Το παράρτημα της απόφασης αυτής περιλαμβάνει, σε πίνακα, τα ποσά των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 όλων των ιδρυμάτων, καθώς και ορισμένα άλλα στοιχεία, τα οποία τιτλοφορούνται, μεταξύ άλλων «Method (EA)» [μέθοδος (ευρωζώνη)] και «Risk adjustment factor in the EA environment» (συντελεστής προσαρμογής ανάλογα με το προφίλ κινδύνου στο πλαίσιο της ευρωζώνης).
- 20 Την ίδια ημέρα, το ΕΣΣΕ διαβίβασε στις εθνικές αρχές εξυγίανσης (στο εξής: ΕΑΕ) αντίγραφο του αρχείου δεδομένων σχετικά με τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στις αντίστοιχες περιοχές ευθύνης τους και εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους.
- 21 Με πράξη επιβολής εισφοράς της 22ας Απριλίου 2016, που παρελήφθη στις 29 Απριλίου 2016, η FMSA, υπό την ιδιότητά της ως γερμανική αρχή εξυγίανσης, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο 3, του κανονισμού 806/2014, ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι το ΕΣΣΕ είχε εκδώσει απόφαση για την εκ των προτέρων εισφορά της για το 2016 στο ΕΤΕ και της υπέδειξε το προς καταβολή ποσό (στο εξής: πρώτη πράξη επιβολής εισφοράς).

Δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση και πράξη επιβολής εισφοράς σχετική με την απόφαση αυτή

- 22 Με απόφαση της 20ής Μαΐου 2016, σχετικά με την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών στο ΕΤΕ για το 2016, η οποία συμπλήρωσε την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση (SRB/ES/SRF/2016/13) (στο εξής: δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση), το ΕΣΣΕ αύξησε την εισφορά της προσφεύγουσας.
- 23 Το παράρτημα της απόφασης αυτής αναφέρει, για κάθε ίδρυμα, τα αρχικά ποσά των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016, τα ποσά των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 «after IPS impact» [κατόπιν συνυπολογισμού του δείκτη σχετικά με την υπαγωγή σε θεσμικό σύστημα προστασίας] και τη διαφορά μεταξύ των ποσών αυτών καθώς και, μεταξύ άλλων, τη μέθοδο (ευρωζώνη) και τον συντελεστή προσαρμογής ανάλογα με το προφίλ κινδύνου στο πλαίσιο της ευρωζώνης.
- 24 Στις 22 Μαΐου 2016, το ΕΣΣΕ διαβίβασε στις ΕΑΕ αντίγραφο του αρχείου δεδομένων σχετικά με τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στις αντίστοιχες περιοχές ευθύνης τους και εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους.
- 25 Με επιστολή της ίδιας ημέρας, το ΕΣΣΕ ενημέρωσε τις ΕΑΕ για τους λόγους έκδοσης της απόφασης αυτής.
- 26 Με επιστολή της 23ης Μαΐου 2016, η FMSA ενημέρωσε την Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V. (ομοσπονδιακή ένωση δημόσιων γερμανικών τραπεζών, Γερμανία) για την ανάγκη διόρθωσης του αρχικού υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 και για τους λόγους που καθιστούσαν τη διόρθωση αναγκαία. Η εν λόγω ένωση διαβίβασε την επιστολή αυτή στην προσφεύγουσα.
- 27 Με πράξη επιβολής εισφοράς της 10ης Ιουνίου 2016, που παρελήφθη στις 13 Ιουνίου 2016, η FMSA υποχρέωσε την προσφεύγουσα να καταβάλει το ποσό της προσαύξησης που αναφέρεται στη σκέψη 22 ανωτέρω (στο εξής: δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς).

Αίτηση της προσφεύγουσας περί πρόσβασης στα έγγραφα

- 28 Με επιστολή της 22ας Ιουνίου 2016, η προσφεύγουσα ζήτησε από το ΕΣΣΕ την πρόσβαση στα ακόλουθα έγγραφα:
- την απόφαση του ΕΣΣΕ με την οποία αυτό αποφαινόταν επί της υποχρέωσής της καταβολής εισφοράς·
 - την απόφαση του ΕΣΣΕ σχετικά με τον υπολογισμό των καταβλητέων από την προσφεύγουσα στο ΕΤΕ εκ των προτέρων εισφορών για το 2016·
 - την απόφαση περί τροποποίησης του υπολογισμού των ανωτέρω εισφορών.
- 29 Με επιστολή της 3ης Αυγούστου 2016, το ΕΣΣΕ έθεσε στη διάθεση της προσφεύγουσας αντίγραφο της πρώτης και της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις), των οποίων τα παραρτήματα προσκομίστηκαν μόνον κατά το μέτρο που αφορούσαν την προσφεύγουσα, αντίγραφο του αρχείου δεδομένων που αφορούν την προσφεύγουσα και αντίγραφα των ακόλουθων αποφάσεων:
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΣΕ της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με τον ορισμό του πυλώνα «πρόσθετοι δείκτες κινδύνου που πρέπει να καθοριστούν από την αρχή εξυγίανσης» (SRB/ES/SRF/2015/00)·

- απόφαση της συνόδου της ολομέλειας του ΕΣΕ της 30ής Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με το έντυπο δήλωσης για τις εισφορές του 2016 (SRB/PS/SRF/2015/01)·
- απόφαση της συνόδου της ολομέλειας του ΕΣΕ της 23ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την τροποποίηση του εντύπου δήλωσης για τις εισφορές του 2016 (SRB/PS/SRF/2015/02)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 30ής Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 στο ΕΤΕ όσον αφορά τον διακριτό χαρακτήρα των δεικτών στο στάδιο 2 (SRB/ES/SRF/2015/03)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 30ής Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τις πρόσθετες εγγυήσεις επί των παρασχεθέντων στοιχείων για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 στο ΕΤΕ (SRB/ES/SRF/2015/04)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 30ής Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 στο ΕΤΕ, όσον αφορά την ημερομηνία αναφοράς των κρατικών ενισχύσεων (SRB/ES/SRF/2015/05)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 24ης Φεβρουαρίου 2016, σχετικά με την επεξεργασία των στοιχείων που λείπουν μετά την παράδοση του συνόλου των τελικών στοιχείων (SRB/ES/SRF/2016/00/A)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 10ης Μαρτίου 2016, σχετικά με το επιδιωκόμενο επίπεδο του ΕΤΕ για το 2016 (SRB/ES/SRF/2016/01)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 10ης Μαρτίου 2016, σχετικά με την έκπτωση των εκ των προτέρων εισφορών για το 2015 από τις εκ των προτέρων εισφορές για το 2016 (SRB/ES/SRF/2016/03)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 6ης Απριλίου 2016, σχετικά με την τροποποίηση του εντύπου δήλωσης για τις εισφορές του 2016 (SRB/ES/SRF/2016/04)·
- απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 6ης Απριλίου 2016, σχετικά με την τροποποίηση της επεξεργασίας των στοιχείων που λείπουν μετά την παράδοση του συνόλου των τελικών στοιχείων (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Ιουλίου 2016, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 31 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Νοεμβρίου 2016, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του ΕΣΕ.
- 32 Με απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2017, ο πρόεδρος του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρέμβασης της Επιτροπής.
- 33 Με ένα πρώτο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας που έλαβε στις 9 Οκτωβρίου 2017 δυνάμει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το ΕΣΕ να προσκομίσει το πλήρες αντίγραφο του πρωτοτύπου των προσβαλλόμενων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων τους.

- 34 Με δικόγραφο της 26ης Οκτωβρίου 2017, το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν μπορούσε να συμμορφωθεί με το μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας της 9ης Οκτωβρίου 2017, επικαλούμενο, μεταξύ άλλων, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των στοιχείων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων.
- 35 Με διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων της 14ης Δεκεμβρίου 2017 (στο εξής: πρώτη διάταξη), το Γενικό Δικαστήριο διέταξε το ΕΣΕ, βάσει, αφενός, του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, του άρθρου 91, στοιχείο β', του άρθρου 92, παράγραφος 3, καθώς και του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει, υπό μη εμπιστευτική και εμπιστευτική μορφή, πλήρη αντίγραφα του πρωτοτύπου των προσβαλλόμενων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων παραρτημάτων τους.
- 36 Με δικόγραφο της 15ης Ιανουαρίου 2018, το ΕΣΕ, συμμορφούμενο προς την πρώτη διάταξη, προσκόμισε, υπό μη εμπιστευτική και εμπιστευτική μορφή, τέσσερα έγγραφα, ήτοι δύο έγγραφα για την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση και δύο έγγραφα για τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, τα οποία αντιστοιχούσαν, για κάθε μία από τις αποφάσεις αυτές, πρώτον, όσον αφορά το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, σε σαρωμένο υπογεγραμμένο έγγραφο δύο σελίδων σε μορφότυπο PDF και, δεύτερον, όσον αφορά το παράρτημα της επίμαχης απόφασης, σε ψηφιακό έγγραφο με ψηφιακά δεδομένα σε μορφότυπο PDF.
- 37 Κατόπιν της συμμορφώσεως του ΕΣΕ με την πρώτη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις 12 Μαρτίου 2018, στη λήψη δεύτερου μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, καλώντας το ΕΣΕ, πρώτον, να διευκρινίσει ποιος ήταν ο μορφότυπος των παραρτημάτων κατά τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων, δεύτερον, σε περίπτωση που τα παραρτήματα αυτά είχαν προσκομιστεί σε ψηφιακή μορφή, να παράσχει διευκρινίσεις και όλα τα τεχνικά στοιχεία γνησιότητας που απαιτούνταν για να εξακριβωθεί ότι το έγγραφο PDF με τα ψηφιακά δεδομένα που προσκομίστηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αντιστοιχεί σε εκείνο που όντως υποβλήθηκε προς υπογραφή και εγκρίθηκε από την εκτελεστική σύνοδο του ΕΣΕ κατά τις συνεδριάσεις της 15ης Απριλίου και της 20ής Μαΐου 2016 και, τρίτον, να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του ζητήματος της νομικής υπόστασης των προσβαλλόμενων αποφάσεων και του ζητήματος της τήρησης των ουσιαδών τύπων.
- 38 Με δικόγραφο της 27ης Μαρτίου 2018, το ΕΣΕ συμμορφώθηκε με το δεύτερο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας. Όσον αφορά το δεύτερο αίτημα που μνημονεύθηκε στη σκέψη 37 ανωτέρω, το ΕΣΕ ανέφερε ότι, λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων εγγράφων τα οποία όφειλε να προσκομίσει, δεν μπορούσε να συμμορφωθεί και ζήτησε τη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 39 Στις 2 Μαΐου 2018, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε νέα διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, διατάσσοντας το ΕΣΕ να συμμορφωθεί με το δεύτερο αίτημα που περιλαμβανόταν στο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας της 12ης Μαρτίου 2018 (στο εξής: δεύτερη διάταξη).
- 40 Με δικόγραφο της 18ης Μαΐου 2018, το οποίο τακτοποιήθηκε στις 29 Ιουνίου 2018, το ΕΣΕ συμμορφώθηκε με τη δεύτερη διάταξη και προσκόμισε, υπό εμπιστευτική και μη εμπιστευτική μορφή, έγγραφο με τον τίτλο «Τεχνικές πληροφορίες ταυτοποίησης», το κείμενο τεσσάρων ηλεκτρονικών μηνυμάτων του ΕΣΕ, της 13ης Απριλίου 2016 και ώρα 17:41, της 15ης Απριλίου 2016 και ώρα 19:04 και της 20:06, και της 19ης Μαΐου 2016 και ώρα 21:25, καθώς και κλειδί USB που περιλάμβανε δύο αρχεία σε μορφότυπο XLSX και δύο αρχεία σε μορφότυπο TXT.
- 41 Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2018, κατόπιν της εξέτασης που προβλέπει το άρθρο 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο αφαίρεσε από τη δικογραφία τις εμπιστευτικές μορφές των εγγράφων που προσκόμισε το ΕΣΕ συμμορφούμενο με την πρώτη και τη δεύτερη διάταξη, εξαιρουμένων των αρχείων σε μορφότυπο TXT που περιείχονταν στα κλειδιά USB που προσκόμισε το ΕΣΕ στις 18 Μαΐου 2018 και δεν περιείχαν καμία εμπιστευτική πληροφορία, αρχεία τα οποία περιλήφθηκαν σε έντυπη μορφή στη δικογραφία.

- 42 Στις 11 Ιουλίου 2018, με τρίτο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την προσφεύγουσα και την Επιτροπή να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των απαντήσεων του ΕΣΕ στα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 33, 35, 37 και 39 ανωτέρω.
- 43 Στις 12 Ιουλίου 2018, η προσφεύγουσα προέβαλε νέο λόγο ακυρώσεως.
- 44 Στις 27 και 30 Ιουλίου 2018, η Επιτροπή και η προσφεύγουσα υπέβαλαν, αντιστοίχως, τις παρατηρήσεις τους επί των απαντήσεων του ΕΣΕ στα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων τα οποία αναφέρθηκαν στις σκέψεις 33, 35, 37 και 39 ανωτέρω.
- 45 Με δικόγραφο της 17ης Αυγούστου 2018, το ΕΣΕ υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί του προβληθέντος από την προσφεύγουσα νέου λόγου ακυρώσεως.
- 46 Κατόπιν πρότασης του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας του, να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.
- 47 Στις 19 Νοεμβρίου 2018, με τέταρτο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το ΕΣΕ να παράσχει διευκρινίσεις ως προς τον τρόπο με τον οποίο είχε εμπλακεί στη συζήτηση μεταξύ της FMSA και της προσφεύγουσας, σχετικά με τη δήλωση της προσφεύγουσας για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για το 2016, και κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και να διευκρινίσουν περαιτέρω, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τη θέση τους όσον αφορά την τήρηση, εκ μέρους του ΕΣΕ, της υποχρέωσης αιτιολόγησης των προσβαλλόμενων αποφάσεων.
- 48 Στις 3 και 4 Δεκεμβρίου 2018, οι διάδικοι συμμορφώθηκαν με το μέτρο αυτό.
- 49 Με διάταξη της 20ής Δεκεμβρίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε το ΕΣΕ να προσκομίσει, υπό μη εμπιστευτική και εμπιστευτική εκδοχή, αντίγραφα των ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ του ΕΣΕ και της FMSA σχετικά με τη συζήτηση μεταξύ της FMSA και της προσφεύγουσας, όσον αφορά τη δήλωση της τελευταίας για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για το 2016, τα οποία μνημονεύονται στην απάντηση του ΕΣΕ στην από 19ης Νοεμβρίου 2018 επιστολή του Γενικού Δικαστηρίου.
- 50 Στις 10 Ιανουαρίου 2019, το ΕΣΕ συμμορφώθηκε με τη διάταξη αυτή.
- 51 Με απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2019, κατόπιν της εξέτασης που προβλέπει το άρθρο 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο αφαίρεσε από τη δικογραφία τις εμπιστευτικές εκδοχές των αντιγράφων των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που προσκόμισε το ΕΣΕ.
- 52 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.
- 53 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, εναλλακτικώς, ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 54 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

- 55 Κατά το ΕΣΕ, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων και, εν πάση περιπτώσει, έναντι της προσφεύγουσας.
- 56 Ειδικότερα, η έγκριση των ποσών των εκ των προτέρων εισφορών από την εκτελεστική σύνοδο του ΕΣΕ δεν δημιουργεί καμία υποχρέωση για τα ιδρύματα, καθόσον η υποχρέωση αυτή δημιουργείται μόνον εάν και όταν η αρμόδια ΕΑΕ εκδώσει νομική πράξη δυνάμει του εθνικού δικαίου. Επομένως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περατώνουν τη διαδικασία, η οποία περατώνεται μόνον όταν οι ΕΑΕ εισπράττουν τις εισφορές των ιδρυμάτων που υπάγονται στην αντίστοιχη αρμοδιότητά τους.
- 57 Ομοίως, ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών από το ΕΣΕ δεν επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση των ιδρυμάτων, δεδομένου ότι αυτά επηρεάζονται άμεσα μόνον όταν οι ΕΑΕ εισπράττουν τις εισφορές.
- 58 Ως εκ τούτου, εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αμφισβητήσει τις πράξεις επιβολής εισφοράς της FMSA ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να υποβάλουν στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με το κύρος ή την ερμηνεία των αποφάσεων του ΕΣΕ.
- 59 Κατά το ΕΣΕ, ακόμη και αν συγκρινόταν το σύστημα των εκ των προτέρων εισφορών με το σύστημα των κρατικών ενισχύσεων, η πρόσφατη νομολογία στον τομέα αυτό επιβεβαιώνει το επιχείρημά του ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν είναι παραδεκτή. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όταν μια απόφαση που αφορά κρατική ενίσχυση απευθύνεται αποκλειστικά σε κράτος μέλος (δηλαδή απόφαση που δεν είναι δεσμευτική έναντι άλλων προσώπων) και δεν ορίζει τις συνέπειες που συνεπάγεται έναντι τρίτων (συνέπειες που θα υλοποιηθούν με διοικητικές πράξεις), η προσφυγή ακυρώσεως κατά αυτής είναι απαράδεκτη.
- 60 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα ως άνω επιχειρήματα.
- 61 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.
- 62 Ως εκ τούτου, κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως μόνον κατά τριών κατηγοριών πράξεων ήτοι, πρώτον, κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης, δεύτερον, κατά των πράξεων των οποίων δεν είναι αποδέκτης και οι οποίες το αφορούν άμεσα και ατομικά και, τρίτον, κατά των κανονιστικών πράξεων των οποίων δεν είναι αποδέκτης και οι οποίες το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα (βλ. διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2013, von Storch κ.λπ. κατά ΕΚΤ, T-492/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:702, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 63 Όσον αφορά την προϋπόθεση του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά πάγια νομολογία, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (βλ. διάταξη της 21ης Απριλίου 2016, *Borde και Carbonium κατά Επιτροπής*, C-279/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:297, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Εξάλλου, στην περίπτωση πράξεων ή αποφάσεων που τυγχάνουν επεξεργασίας σε περισσότερα στάδια και που αποτελούν ιδίως την κατάληξη μιας εσωτερικής διαδικασίας, πράξεις δεκτικές προσφυγής αποτελούν μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα των οποίων ο σκοπός συνίσταται στην προετοιμασία της τελικής απόφασης (βλ. διάταξη της 9ης Μαρτίου 2016, *Port autonome du Centre et de l’Ouest κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-438/15, EU:T:2016:142, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 65 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, όταν η προσφυγή ακυρώσεως ασκείται από μη προνομιούχο διάδικο κατά πράξης της οποίας δεν είναι ο αποδέκτης, η προϋπόθεση κατά την οποία τα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα του προσβαλλόμενου μέτρου πρέπει να είναι ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του διαδίκου αυτού, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση, συμπίπτει με τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ. διάταξη της 6ης Μαρτίου 2014, *Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development κατά Επιτροπής*, C-248/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:137, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 66 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, αφενός, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πλην του αποδέκτη μιας απόφασης, δύναται να ισχυριστεί ότι η πράξη αυτή το αφορά ατομικώς μόνον εάν η εν λόγω απόφαση το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής κατάστασης που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann κατά Επιτροπής*, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 939, και της 2ας Απριλίου 1998, *Greenpeace Council κ.λπ. Επιτροπής*, EU:C:1998:153, σκέψεις 7 και 28).
- 67 Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση να αφορά η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί το αμφισβητούμενο μέτρο να παράγει άμεσα αποτελέσματα έναντι της νομικής κατάστασης του ιδιώτη και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτίμησης στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων (βλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, *Regione Siciliana κατά Επιτροπής*, C-15/06 P, EU:C:2007:183, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 68 Πάντως, από τη νομολογία προκύπτει ότι, ακόμη και όταν, για να παραγάγει η προσβαλλόμενη πράξη αποτελέσματα στη νομική κατάσταση των ιδιωτών, απαιτείται κατ’ ανάγκην η λήψη εκτελεστικών μέτρων, η προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού θεωρείται ότι πληρούται εάν η πράξη αυτή επιβάλλει υποχρεώσεις στον αποδέκτη της για την εκτέλεσή της και εάν ο αποδέκτης αυτός οφείλει, αυτομάτως, να λάβει μέτρα που τροποποιούν τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2015, *Federcoopesca κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-312/14, EU:T:2015:472, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 69 Πράγματι, όπως υπενθύμισε ο γενικός εισαγγελέας M. Wathelet στις προτάσεις του στην υπόθεση *Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής* (C-132/12 P, EU:C:2013:335, σημείο 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η έλλειψη εξουσίας εκτίμησης των κρατών μελών εξουδετερώνει τη φαινομενική απουσία άμεσου συνδέσμου μεταξύ μιας πράξης της Ένωσης και του διοικουμένου. Για να γίνει, δηλαδή, δεκτό ότι μια πράξη δεν αφορά άμεσα τον διοικούμενο, η εξουσία εκτίμησης του οργάνου που εκδίδει την ενδιάμεση πράξη προς εφαρμογή της πράξης της Ένωσης δεν μπορεί να είναι απλώς τυπική. Πρέπει να αποτελεί το θεμέλιο της νομιμοποίησης του προσφεύγοντος.

- 70 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, από την εφαρμοστέα νομοθεσία και, ειδικότερα, από το άρθρο 54, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, προκύπτει ότι το ΕΣΕ είναι τόσο ο συγκεκριμένος υπεύθυνος για τον υπολογισμό των ατομικών εισφορών όσο και ο συντάκτης της απόφασης με την οποία εγκρίνονται οι εισφορές αυτές. Το γεγονός ότι υφίσταται συνεργασία μεταξύ του ΕΣΕ και των ΕΑΕ δεν μεταβάλλει τη διαπίστωση αυτή (διάταξη της 19ης Νοεμβρίου 2018, *Iccrea Banca κατά Επιτροπής και CRU*, T-494/17, EU:T:2018:804, σκέψη 27).
- 71 Πράγματι, μόνον το ΕΣΕ έχει την αρμοδιότητα να υπολογίζει, «κατόπιν διαβούλευσης με την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή και σε στενή συνεργασία με τις [ΕΑΕ]», τις εκ των προτέρων εισφορές των ιδρυμάτων (άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014). Εξάλλου, οι ΕΑΕ υπέχουν υποχρέωση απορρέουσα από το δίκαιο της Ένωσης να εισπράττουν τις εν λόγω εισφορές τις οποίες προβλέπει η απόφαση του ΕΣΕ (άρθρο 67, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014).
- 72 Επομένως, οι αποφάσεις του ΕΣΕ που προσδιορίζουν, δυνάμει του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, τις εκ των προτέρων εισφορές έχουν οριστικό χαρακτήρα.
- 73 Κατά συνέπεια, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως μέτρα αμιγώς προπαρασκευαστικής φύσης ή ως ενδιάμεσα μέτρα, καθόσον καθορίζουν οριστικώς τη θέση του ΕΣΕ, κατά το πέρας της διαδικασίας, επί των εισφορών.
- 74 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι, ανεξάρτητα από τις ορολογικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 5 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, τα όργανα στα οποία το ΕΣΕ, ως συντάκτης της απόφασης περί καθορισμού των εκ των προτέρων εισφορών, απευθύνει την εν λόγω απόφαση είναι οι ΕΑΕ και όχι τα ιδρύματα. Οι ΕΑΕ είναι, εκ των πραγμάτων και κατ' εφαρμογήν της ισχύουσας νομοθεσίας, τα μόνα όργανα στα οποία ο συντάκτης της επίμαχης απόφασης οφείλει να την αποστείλει και είναι, επομένως, σε τελική ανάλυση, οι αποδέκτες της απόφασης αυτής κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (διάταξη της 19ης Νοεμβρίου 2018, *Iccrea Banca κατά Επιτροπής και CRU*, T-494/17, EU:T:2018:804, σκέψη 28).
- 75 Η διαπίστωση ότι οι ΕΑΕ είναι αποδέκτες της απόφασης του ΕΣΕ κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γεγονός ότι, στο σύστημα που θεσπίζεται με τον κανονισμό 806/2014 και βάσει του άρθρου 67, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, οι ΕΑΕ είναι επιφορτισμένες με την είσπραξη των ατομικών εισφορών από τα ιδρύματα (διάταξη της 19ης Νοεμβρίου 2018, *Iccrea Banca κατά Επιτροπής και CRU*, T-494/17, EU:T:2018:804, σκέψη 29).
- 76 Μολονότι, επομένως, τα ιδρύματα δεν είναι αποδέκτες των προσβαλλόμενων αποφάσεων, οι αποφάσεις αυτές τα αφορούν άμεσα και ατομικά, στο μέτρο που τα επηρεάζουν λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη και στο μέτρο που παράγουν άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής τους κατάστασης και δεν αφήνουν καμία εξουσία εκτίμησης στους αποδέκτες του μέτρου αυτού, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του.
- 77 Συναφώς, αφενός, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις κατονομάζουν κάθε ένα από τα ιδρύματα και καθορίζουν ή, στην περίπτωση της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, προσαρμόζουν την ατομική τους εισφορά. Επομένως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν ατομικά τα ιδρύματα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα.
- 78 Αφετέρου, όσον αφορά το ζήτημα του άμεσου επηρεασμού, επισημαίνεται ότι οι ΕΑΕ που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των προσβαλλόμενων αποφάσεων δεν διαθέτουν καμία εξουσία εκτίμησης όσον αφορά τα καθορισθέντα με τις αποφάσεις αυτές ποσά των ατομικών εισφορών. Ειδικότερα, οι ΕΑΕ δεν μπορούν να τροποποιήσουν τα ποσά αυτά και υποχρεούνται να τα εισπράττουν από τα οικεία ιδρύματα.

- 79 Εξάλλου, όσον αφορά την αναφορά του ΕΣΕ στη διακυβερνητική συμφωνία, προς αμφισβήτηση του άμεσου επηρεασμού της προσφεύγουσας, επισημαίνεται ότι η συμφωνία αυτή δεν αφορά την εκ μέρους των ΕΑΕ είσπραξη των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 από τα ιδρύματα, αλλά μόνον τη μεταφορά των εισφορών αυτών στο ΕΤΕ.
- 80 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014 (βλ. αιτιολογική σκέψη 20 και άρθρο 67, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού) και της διακυβερνητικής συμφωνίας (βλ. αιτιολογική σκέψη 7, άρθρο 1, στοιχείο α', και άρθρο 3 της διακυβερνητικής συμφωνίας), η είσπραξη των εισφορών πραγματοποιείται δυνάμει του δικαίου της Ένωσης (ήτοι της οδηγίας 2014/59 και του κανονισμού 806/2014), ενώ η μεταφορά τους στο ΕΤΕ δυνάμει της διακυβερνητικής συμφωνίας.
- 81 Ως εκ τούτου, ακόμη και αν η επιβολή νομικής υποχρέωσης στα ιδρύματα να εμβάσουν, στους λογαριασμούς που υποδεικνύονται από τις ΕΑΕ, τα ποσά που οφείλουν ως εκ των προτέρων εισφορές προϋποθέτει την έκδοση εθνικών πράξεων εκ μέρους των ΕΑΕ, γεγονός παραμένει ότι οι αποφάσεις του ΕΣΕ με τις οποίες καθορίζεται το ύψος των ατομικών εισφορών αφορούν άμεσα τα ιδρύματα αυτά.
- 82 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά.
- 83 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση του ΕΣΕ με την οποία ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Επί της ουσίας

- 84 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως. Υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ έπρεπε να την εξαιρέσει από την υποχρέωση καταβολής εκ των προτέρων εισφοράς (πρώτος και δεύτερος λόγος ακυρώσεως). Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, εν πάση περιπτώσει, το ΕΣΕ έπρεπε, πρώτον, να εξαιρέσει από τα στοιχεία του παθητικού που ελήφθησαν υπόψη για την είσπραξη της εισφοράς το χαρτοφυλάκιο εξωχρηματοστηριακών παραγώγων που αναφέρθηκε στη σκέψη 12 ανωτέρω (τρίτος λόγος ακυρώσεως), δεύτερον, να λάβει υπόψη την καθαρή και όχι την ακαθάριστη αξία των συμβάσεων της επί εξωχρηματοστηριακών παραγώγων (τέταρτος λόγος ακυρώσεως) και, τρίτον, να κρίνει ότι δεν αποτελεί ίδρυμα υπό αναδιάρθρωση (πέμπτος λόγος ακυρώσεως). Επιπλέον, προβάλλει προσβολή, εκ μέρους του ΕΣΕ, του δικαιώματος ακροάσεως (έκτος λόγος ακυρώσεως), παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης (έβδομος λόγος) και παράβαση των διαδικαστικών κανόνων (νέος λόγος ακυρώσεως).
- 85 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς το ζήτημα της κύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η οποία αποσκοπεί στην προστασία της ασφαλείας δικαίου, παγιώνοντας το εγκριθέν από τον συντάκτη της πράξης κείμενο, και αποτελεί ουσιώδη τύπο (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά BASF κ.λπ., C-137/92 P, EU:C:1994:247, σκέψεις 75 και 76, και της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψεις 40 και 41), η παράβαση του οποίου συνιστά λόγο δημόσιας τάξης ο οποίος πρέπει να λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τον δικαστή της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2013, Ουγγαρία κατά Επιτροπής, T-240/10, EU:T:2013:645, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Επί της κύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων

- 86 Υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, δεδομένου ότι το διανοητικό και το τυπικό στοιχείο αποτελούν ένα αδιαχώριστο σύνολο, η έγγραφη διατύπωση της πράξης αποτελεί την αναγκαία έκφραση της βούλησης της εκδίδουσας αρχής (αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά BASF κ.λπ., C-137/92 P, EU:C:1994:247, σκέψη 70, και της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψη 38).
- 87 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι η έλλειψη και μόνον κύρωσης της πράξης συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί, επιπλέον, ότι η πράξη έχει και άλλο ελάττωμα ή ότι η έλλειψη κύρωσης προκάλεσε ζημία σε εκείνον που την επικαλείται (απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψη 42).
- 88 Ο έλεγχος της τήρησης του τύπου της κύρωσης και, συνεπώς, του βέβαιου χαρακτήρα της πράξης προηγείται κάθε άλλου ελέγχου, όπως είναι ο έλεγχος της αρμοδιότητας του εκδότη της πράξης, ο έλεγχος της τήρησης της αρχής της συλλογικότητας ή ακόμη ο έλεγχος της τήρησης της υποχρέωσης αιτιολόγησης των πράξεων (απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψη 46).
- 89 Εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης, εάν διαπιστώσει κατόπιν εξέτασης της προσκομισθείσας ενώπιόν του πράξης ότι αυτή δεν έχει κυρωθεί συννόμως, να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη τον λόγο ακυρώσεως που αφορά την παράβαση ουσιώδους τύπου, η οποία συνίσταται σε έλλειψη σύννομης κύρωσης, και να ακυρώσει κατά συνέπεια την πράξη που παρουσιάζει το ελάττωμα αυτό (απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψη 51).
- 90 Δεν έχει συναφώς σημασία το ότι η έλλειψη κύρωσης δεν προκάλεσε καμία ζημία σε κάποιον από τους διαδίκους της διαφοράς. Πράγματι, η κύρωση των πράξεων αποτελεί σημαντικό για την ασφάλεια δικαίου ουσιώδη τύπο υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, του οποίου η παράβαση συνεπάγεται την ακύρωση της ελαττωματικής πράξης, χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί η ύπαρξη μιας τέτοιας ζημίας (απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, Επιτροπή κατά ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, σκέψη 52· πρβλ., επίσης, απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2016, Goldfish κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-54/14, EU:T:2016:455, σκέψη 47).
- 91 Εν προκειμένω, συμμορφούμενο με την πρώτη διάταξη, με την οποία υποχρεώθηκε να προσκομίσει το πλήρες αντίγραφο του πρωτοτύπου των προσβαλλόμενων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των ενιαίων παραρτημάτων τους, το ΕΣΕ προσκόμισε, στις 15 Ιανουαρίου 2018, για κάθε απόφαση, όσον αφορά το κείμενό τους, σαρωμένο υπογεγραμμένο έγγραφο δύο σελίδων σε μορφότυπο PDF, πράγμα που επέτρεπε να υποθεθεί ότι οι σελίδες αυτές ήταν πράγματι αντίγραφα του πρωτοτύπου, δηλαδή τα αντίγραφα του εγγράφου το οποίο είχε παρουσιαστεί επισήμως προς υπογραφή και είχε εγκριθεί από την εκτελεστική σύνοδο του ΕΣΕ. Το ΕΣΕ δεν προσκόμισε κανένα αντίγραφο του πρωτοτύπου όσον αφορά τα παραρτήματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων, αλλά μόνον, για κάθε απόφαση, ψηφιακό έγγραφο με ψηφιακά δεδομένα σε μορφότυπο PDF, το οποίο δεν περιείχε στοιχεία ικανά να διασφαλίσουν τη γνησιότητά του.
- 92 Με δεύτερο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας και, στη συνέχεια, με τη δεύτερη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από το ΕΣΕ να διευκρινίσει ποιος ήταν ο μορφότυπος των παραρτημάτων κατά τον χρόνο έκδοσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων και, σε περίπτωση που τα παραρτήματα αυτά είχαν προσκομιστεί σε ψηφιακή μορφή, να παράσχει εξηγήσεις και όλα τα τεχνικά στοιχεία γνησιότητας που απαιτούνταν για να αποδειχθεί ότι τα έγγραφα, υπό μορφότυπο PDF, που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοιχούσαν στα έγγραφα που είχαν όντως υποβληθεί προς υπογραφή και είχαν εγκριθεί από την εκτελεστική σύνοδο του ΕΣΕ κατά τις συνεδριάσεις της 15ης Απριλίου 2016 και της 20ής Μαΐου 2016. Το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε επίσης από το ΕΣΕ να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του ζητήματος της νομικής υπόστασης των προσβαλλόμενων αποφάσεων καθώς και του ζητήματος της τήρησης του ουσιώδους τύπου.

- 93 Με τα δικόγραφα της 27ης Μαρτίου και της 18ης Μαΐου 2018, με τα οποία συμμορφώθηκε με το δεύτερο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας και τη δεύτερη διάταξη, το ΕΣΕ υποστήριξε, για πρώτη φορά, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είχαν εκδοθεί όχι κατά τις συνεδριάσεις των μελών της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, αλλά μέσω έγγραφης διαδικασίας, σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 5, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου –κατά το οποίο όλες οι επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εγγράφων, που αφορούν την εκτελεστική σύνοδο πρέπει, καταρχήν, να λαμβάνουν χώρα ηλεκτρονικά, τηρουμένων των κανόνων εμπιστευτικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 15 των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου– και με το άρθρο 9 των κανόνων αυτών.
- 94 Ειδικότερα, όσον αφορά τη διαδικασία έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, με ηλεκτρονικό μήνυμα της 13ης Απριλίου 2016, το οποίο απεστάλη από το ΕΣΕ στα μέλη της εκτελεστικής συνόδου και περιείχε τρία συνημμένα έγγραφα, μεταξύ των οποίων και ένα έγγραφο σε μορφότυπο PDF με τίτλο «Memorandum2_Final results.pdf», ζητήθηκε από την εκτελεστική σύνοδο του ΕΣΕ η επίσημη έγκριση των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016, μέχρι τις 15 Απριλίου 2016 και ώρα 12:00.
- 95 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016, το οποίο εστάλη στις 19:04, το ΕΣΕ επισήμανε ότι είχε διαπραχθεί σφάλμα κατά τον υπολογισμό των εισφορών, ανακοίνωσε την επικείμενη αποστολή τροποποιηθέντος κειμένου εγγράφου με τίτλο «Memorandum 2» και ανέφερε ότι, εφόσον οι αποδέκτες δεν προέβαλαν αντιρρήσεις, η ήδη παρασχεθείσα έγκριση θα θεωρούνταν ότι καλύπτει και τα διορθωμένα ποσά.
- 96 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016 που απεστάλη στις 20:06, το έγγραφο του οποίου η αποστολή είχε αναγγελθεί απεστάλη σε μορφότυπο XLSX, με τον τίτλο «Final results15042016.xlsx».
- 97 Όσον αφορά τη διαδικασία έκδοσης της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ διευκρίνισε ότι, στις 19 Μαΐου 2016 και ώρα 21:25, απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα στα μέλη της εκτελεστικής συνόδου για την έναρξη έγγραφης διαδικασίας, ζητώντας την έγκριση της προσαρμογής των αποτελεσμάτων του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 και περιλαμβάνοντας, σε παράρτημα, αρχείο σε μορφότυπο XLSX τιτλοφορούμενο «Delta», το οποίο αντιστοιχούσε στα αποτελέσματα των προσαρμοσθέντων υπολογισμών. Ζητήθηκε έγκριση –«λόγω του επείγοντος της υπόθεσης»– μέχρι τις 20 Μαΐου 2016 και ώρα 17:00.
- 98 Τέλος, το ΕΣΕ υποστήριξε, κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, ότι το έγγραφο των προσβαλλόμενων αποφάσεων είχε υπογραφεί ηλεκτρονικώς από την πρόεδρο του ΕΣΕ.
- 99 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ΕΣΕ, όχι μόνο δεν προσκομίζει –ή προτείνει να προσκομίσει– αποδείξεις περί του ισχυρισμού αυτού, που να συνίστανται, κατ’ αρχήν, στην προσκόμιση των ψηφιακών εγγράφων και των πιστοποιητικών ηλεκτρονικής υπογραφής που να διασφαλίζουν τη γνησιότητά τους, αλλά, αντιθέτως, προσκομίζει στοιχεία τα οποία, στην πραγματικότητα, αντικρούουν τον ισχυρισμό αυτόν.
- 100 Πράγματι, όσον αφορά το κείμενο των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το ΕΣΕ προσκομίζει έγγραφο PDF που περιέχουν στην τελευταία σελίδα την ένδειξη ιδιόχειρης υπογραφής, η οποία φαίνεται να έχει τεθεί με «αντιγραφή-επικόλληση» αρχείου εικόνας, χωρίς τα έγγραφα αυτά να διαθέτουν πιστοποιητικά ηλεκτρονικής υπογραφής.
- 101 Όσον αφορά τα παραρτήματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων, τα οποία περιλαμβάνουν τα ποσά, αντιστοίχως, των εισφορών και των προσαρμογών τους και τα οποία συνιστούν, επομένως, ουσιώδες στοιχείο των αποφάσεων, ούτε αυτά περιλαμβάνουν ηλεκτρονική υπογραφή, παρά το ότι ουδώς συνδέονται άρρηκτα με το κείμενο των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

- 102 Για να αποδείξει τη γνησιότητα των παραρτημάτων των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το ΕΣΕ προσκόμισε, συμμορφούμενο με τη δεύτερη διάταξη, έγγραφα σε μορφότυπο TXT, προκειμένου να διαπιστωθεί η σύμπτωση των τιμών κατακερματισμού (hash value) των παραρτημάτων αυτών με τις τιμές κατακερματισμού που επισημάνθηκαν για τα έγγραφα μορφότυπου XLSX που επισυνάφθηκαν, αντιστοίχως, στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016, το οποίο εστάλη στις 20:06, και στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Μαΐου 2016, το οποίο εστάλη στις 21:25.
- 103 Σημειώνεται, εντούτοις, ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ότι στα παραρτήματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων είχε τεθεί ηλεκτρονική υπογραφή, όπως υποστηρίζει το ΕΣΕ (βλ. σκέψη 98 ανωτέρω), το ΕΣΕ όφειλε να προσκομίσει πιστοποιητικά ηλεκτρονικής υπογραφής συνδεδεμένα με τα παραρτήματα αυτά και όχι τα έγγραφα TXT που περιείχαν τιμές κατακερματισμού. Η προσκόμιση τέτοιων εγγράφων TXT αφήνει να υποτεθεί ότι το ΕΣΕ δεν είχε στη διάθεσή του πιστοποιητικά ηλεκτρονικής υπογραφής και ότι, επομένως, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του, στα παραρτήματα των προσβαλλόμενων αποφάσεων δεν είχε τεθεί ηλεκτρονική υπογραφή.
- 104 Επιπλέον, τα έγγραφα σε μορφότυπο TXT που προσκομίστηκαν από το ΕΣΕ ουδόλως συνδέονται, αντικειμενικά και άρρηκτα, με τα επίμαχα παραρτήματα.
- 105 Τέλος, επισημαίνεται, ως εκ περισσού, ότι η απαιτούμενη κύρωση ουδόλως αφορά τα σχέδια που διαβιβάστηκαν προς έγκριση με ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016, που εστάλη στις 20:06, και με ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Μαΐου 2016, που εστάλη στις 21:25, αλλά τα έγγραφα που υποτίθεται ότι εκδόθηκαν κατόπιν της έγκρισης αυτής. Πράγματι, μόνον κατόπιν της έγκρισης του εγγράφου, θεωρείται ότι το έγγραφο έχει εκδοθεί και κυρωθεί με τη θέση υπογραφής επ' αυτού.
- 106 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι δεν πληρούται η απαίτηση κύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων.
- 107 Πέραν των διαπιστώσεων αυτών που αφορούν την έλλειψη κύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η οποία, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 87 έως 90 ανωτέρω, επιτάσσει αφεαυτής την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει επίσης, προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, τον νέο λόγο ακυρώσεως –που στηρίζεται σε πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία και ο οποίος προβλήθηκε από την προσφεύγουσα σύμφωνα με το άρθρο 84, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας– και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως.
- Επί του νέου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων σχετικά με την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων*
- 108 Κατά την προσφεύγουσα, το ΕΣΕ εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις κατά παράβαση των γενικών διαδικαστικών απαιτήσεων που απορρέουν από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το άρθρο 298 ΣΛΕΕ και από τις γενικές αρχές του δικαίου, καθώς και από τους διαδικαστικούς κανόνες της εκτελεστικής συνόδου.
- 109 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, στο μέτρο που υποστηρίζει διαφορετική νομική άποψη από εκείνη του ΕΣΕ όσον αφορά την υποχρέωση και το ύψος της εισφοράς της (βλ. σκέψεις 13 έως 17 ανωτέρω), το ΕΣΕ όφειλε να γνωστοποιήσει την άποψή της στα μέλη της εκτελεστικής συνόδου. Εντούτοις, το ΕΣΕ γνωστοποίησε στα μέλη αυτά μόνον τα αποτελέσματα των υπολογισμών των εισφορών.
- 110 Στη συνέχεια, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν πριν από την παρέλευση της ελάχιστης προθεσμίας που έχει οριστεί για την έγγραφη διαδικασία. Συγκεκριμένα, η διάρκεια της πρώτης διαδικασίας έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης ήταν μικρότερη των 48 ωρών, κατά τη δεύτερη δε διαδικασία έκδοσης της εν λόγω απόφασης τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου είχαν στη

διάθεσή τους μερικές μόνον ώρες. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, το ΕΣΕ δεν δικαιολόγησε την ανάγκη τόσο σύντομων προθεσμιών. Η έγγραφη διαδικασία πριν από τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση ήταν επίσης πολύ σύντομη, καθώς διήρκεσε περίπου 19 ώρες. Η γραμματεία αιτιολόγησε τη βραχύτητα της προθεσμίας αυτής, κάνοντας λόγο γενικώς για επείγοντα χαρακτήρα, χωρίς, ωστόσο, να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις. Επομένως, το ΕΣΕ παραβίασε τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου.

- 111 Τέλος, η δεύτερη διαδικασία έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης έγινε κατά παράβαση, επιπλέον, του άρθρου 9, παράγραφος 3, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου. Η διάταξη αυτή επιτάσσει τη λήψη της απόφασης με ομοφωνία, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι αποχές. Εν πάση περιπτώσει, η διάρκεια της δεύτερης διαδικασίας έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης ήταν υπερβολικά σύντομη. Ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη της καθυστερημένης διαβίβασης και της εξαιρετικά σύντομης προθεσμίας που διέθεταν τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου για να αντιδράσουν, η γραμματεία του ΕΣΕ δεν μπορούσε να είναι βέβαιη ότι όλα τα μέλη αυτά έλαβαν γνώση της απόφασης και της ανάγκης να εκδηλώσουν ενεργά ενδεχόμενη διαφωνία τους.
- 112 Το ΕΣΕ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 113 Πρώτον, ισχυρίζεται ότι το δικαίωμα χρηστής διοίκησης δεν συνεπάγεται ότι τα μέλη του οργάνου λήψης αποφάσεων θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού οφείλουν να εξετάζουν προσωπικώς όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που συνδέονται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, με μια απόφαση. Η προσέγγιση αυτή δεν είναι δυνατή στην πράξη, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών 3 800 ιδρυμάτων. Επιπλέον, το δικαίωμα χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει επίσης την υποχρέωση της διοίκησης να αποφασίζει κατά τρόπο αποτελεσματικό.
- 114 Εν προκειμένω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είχαν καταρτιστεί λεπτομερώς από τη μονάδα η οποία ήταν υπεύθυνη στο πλαίσιο του ΕΣΕ, τα δε μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ είχαν ενημερωθεί σχετικά με τη μέθοδο και τη διαδικασία υπολογισμού και παρακολούθησαν την εξέλιξη της διαδικασίας, η οποία άρχισε τον Σεπτέμβριο του 2015, περιλαμβανομένων των υπολογισμών των εισφορών σε όλα τα προπαρασκευαστικά στάδια. Ως εκ τούτου, στο στάδιο της επίσημης απόφασης περί εισφοράς, δεν υπήρχαν, στην πράξη, εκκρεμή ζητήματα ως προς τα οποία τα μέλη του ΕΣΕ θα έπρεπε να συσχεφθούν ή να λάβουν απόφαση ούτε, βέβαια, όσον αφορά την ίδια τη μέθοδο υπολογισμού.
- 115 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν τήρησε πλήρως την υποχρέωσή της παροχής πληροφοριών. Ωστόσο, η εκ των προτέρων εισφορά της προσφεύγουσας στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία η ίδια είχε υποβάλει, δηλαδή αυτά που κοινοποιήθηκαν σε μεταγενέστερο στάδιο, εντύπως, και, κατά τα λεγόμενά της, «σε συμμόρφωση προς τη νομική άποψη της FMSA».
- 116 Δεύτερον, το ΕΣΕ υπογραμμίζει ότι τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου δεν αντιτάχθηκαν στην απόφαση διεξαγωγής έγγραφης διαδικασίας. Άλλωστε, η επικύρωση των αποτελεσμάτων του υπολογισμού αποτελεί το τυπικό πέρας μιας μακράς διαδικασίας. Τα εν λόγω μέλη συμμετείχαν δεόντως στη διαδικασία αυτή και, επομένως, δεν χρειάζονταν 48 ώρες, ούτε, βέβαια, πέντε εργάσιμες ημέρες, προκειμένου να επικυρώσουν τα αποτελέσματα του υπολογισμού.
- 117 Εν πάση περιπτώσει, τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ γνώριζαν πολύ καλά την επείγουσα ανάγκη παροχής των αποτελεσμάτων των υπολογισμών στις ΕΑΕ. Το ΕΣΕ δεσμεύθηκε, στο πλαίσιο της στενής συνεργασίας του με τις ΕΑΕ, να τους παράσχει τα αποτελέσματα αυτά στα μέσα Απριλίου 2016. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της διακυβερνητικής συμφωνίας, τα ποσά της εκ των προτέρων εισφοράς για το 2016, που εισπράχθηκαν σε εθνικό επίπεδο, έπρεπε να μεταφερθούν στο ΕΤΕ πριν από τις 30 Ιουνίου 2016.

- 118 Κατά το ΕΣΕ, η ερμηνεία αυτή των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου είναι εξάλλου σύμφωνη με την ανάγκη για ευελιξία και ταχύτητα στη λειτουργία της διοίκησης. Εν πάση περιπτώσει, οι προβαλλόμενες παραβάσεις του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Αντιθέτως, πρόκειται για εσωτερικούς διαδικαστικούς κανόνες, τους οποίους δεν μπορούν να επικαλεστούν τρίτοι. Επιπλέον, εάν παραβιάστηκε διαδικαστικός κανόνας, χωρίς ωστόσο να εμποδίζεται η επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει ο κανόνας αυτός, δεν στοιχειοθετείται καμία παράβαση ουσιώδους τύπου. Εν προκειμένω, δεν ήταν αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 9, παράγραφοι 2 και 3, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου και οι κανόνες αυτοί δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ που συμμετέχουν στην εκτελεστική σύνοδο υποχρεούνται να τηρήσουν την ελάχιστη προθεσμία, ακόμη και αν η προθεσμία αυτή δεν είναι αναγκαία για τη λήψη μιας απόφασης.
- 119 Τέλος, όσον αφορά τη δεύτερη διαδικασία έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η διά συναίνεσης αποδοχή μιας απόφασης παύει να ισχύει εάν υφίσταται πρόδηλη αντίθεση προς την έκδοσή της. Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί θεμιτώς να συναγάγει από την πρακτική της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ ότι η συναίνεση απαιτεί πάντοτε ψηφοφορία. Το δε γεγονός ότι έπρεπε να επιτευχθεί συναίνεση σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφοι 2 και 3, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου, διότι το σύντομο αυτό χρονικό διάστημα ήταν επαρκές υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ιδίως λόγω του ότι τα προσαρμοσμένα ποσά που γνωστοποιήθηκαν με ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016, ώρα 20:06, λίγο μόνο διέφεραν από εκείνα που είχαν ήδη εγκριθεί κατά την πρώτη διαδικασία έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης.
- 120 Εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, η έγγραφη διαδικασία για την έκδοση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης κινήθηκε με ηλεκτρονικό μήνυμα της 13ης Απριλίου 2016, το οποίο απεστάλη στις 17:41 και έτασσε στα μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ προθεσμία για την έγκριση του σχεδίου απόφασης μέχρι τις 15 Απριλίου 2016, στις 12:00, δηλαδή προθεσμία μικρότερη των δύο εργάσιμων ημερών, ενώ η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου «υπό κανονικές συνθήκες [...] δεν είναι μικρότερη από πέντε εργάσιμες ημέρες». Αντιθέτως προς τις απαιτήσεις των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου, το ηλεκτρονικό μήνυμα της 13ης Απριλίου 2016 δεν αναφέρει κανένα λόγο που να δικαιολογεί τη σύντμηση της προθεσμίας. Δεν αναφέρεται επίσης ούτε στο άρθρο 9, παράγραφος 2, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου.
- 121 Κατά τα λοιπά και ως εκ περισσού, επισημαίνεται ότι το ΕΣΕ δεν αποδεικνύει ότι ήταν επείγον να λάβει απόφαση στις 15 Απριλίου 2016 αντί στις 20 Απριλίου 2016, οπότε θα διασφαλιζόταν η τήρηση των διαδικαστικών κανόνων. Συναφώς, σημειώνεται ότι η 15η Απριλίου 2016 δεν είναι ημερομηνία που επιβλήθηκε από το ρυθμιστικό πλαίσιο. Αυτή η σύντμηση της προθεσμίας έκδοσης της απόφασης συνιστά μια πρώτη διαδικαστική παρατυπία.
- 122 Επιπλέον, το άρθρο 9, παράγραφος 1, των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου ορίζει ότι οι αποφάσεις μπορούν να εκδίδονται με έγγραφη διαδικασία, εκτός αν δύο τουλάχιστον μέλη της εκτελεστικής συνόδου διατυπώσουν αντιρρήσεις εντός 48 ωρών από την έναρξη της έγγραφης αυτής διαδικασίας.
- 123 Συναφώς, προκύπτει ότι το ΕΣΕ αγνόησε επίσης τους διαδικαστικούς κανόνες της εκτελεστικής συνόδου, καθόσον η διάρκεια που είχε οριστεί για την έγγραφη διαδικασία ήταν κατά έξι ώρες βραχύτερη από τις 48 ώρες που προβλέπονται για τη διατύπωση αντιρρήσεων κατά της εφαρμογής της έγγραφης διαδικασίας. Πλην όμως, αν υποθεθεί ότι απαιτούνταν η έκδοση της απόφασης στις 15 Απριλίου 2016, δεν υπήρχε κάποιο εμπόδιο στο να καθοριστεί ως προθεσμία απάντησης η ώρα 18:00 της ημέρας εκείνης. Τούτο συνιστά δεύτερη διαδικαστική παρατυπία.

- 124 Κακώς το ΕΣΕ επιχειρεί να δικαιολογήσει τις παραβάσεις αυτές των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου επικαλούμενο την απουσία αντιρρήσεων εκ μέρους των μελών της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ. Αρκεί η παρατήρηση, αφενός, ότι το ΕΣΕ έχει την υποχρέωση να εφαρμόζει τη νομοθεσία που διέπει τη διαδικασία λήψης των αποφάσεών του, η οποία προβλέπει ακριβώς τη σύντμηση των προθεσμιών εφόσον τηρούνται ορισμένοι κανόνες, και, αφετέρου, ότι η προβαλλόμενη απουσία αντιρρήσεων ουδόλως αναιρεί τη διαπραχθείσα εξαρχής παράβαση, όταν το ΕΣΕ έταξε προθεσμία αντίθετη προς τις επιταγές των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου.
- 125 Περαιτέρω, ενώ το ηλεκτρονικό μήνυμα της 13ης Απριλίου 2016 καλούσε τα μέλη του ΕΣΕ να διαβιβάσουν την επίσημη έγκρισή τους με ηλεκτρονικό μήνυμα προς την υπηρεσιακή ηλεκτρονική θυρίδα του ΕΣΕ, το ΕΣΕ δεν προσκόμισε κανένα ηλεκτρονικό μήνυμα περί έγκρισης. Το μόνο στοιχείο που υποδηλώνει έγκριση είναι ο ισχυρισμός του ΕΣΕ, στο ηλεκτρονικό μήνυμα της Παρασκευής 15 Απριλίου 2016 που απεστάλη στις 19:04, ότι δόθηκε η έγκριση αυτή.
- 126 Επιπλέον, στο ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα της Παρασκευής 15 Απριλίου 2016, που απεστάλη στις 19:04 και δεν απευθυνόταν σε όλα τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου, τουλάχιστον σε πρώτο στάδιο (ο Α, μέλος της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, δεν ήταν αποδέκτης του ηλεκτρονικού μηνύματος αυτού, το οποίο του εστάλη 21 λεπτά αργότερα), το ΕΣΕ ανέφερε σφάλμα κατά τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών και ανήγγειλε την αποστολή τροποποιηθείσας εκδοχής του «mémoire 2» με χωριστό ηλεκτρονικό μήνυμα. Το ηλεκτρονικό μήνυμα των 19:04 προσέθετε, χωρίς να τάσσει προθεσμία για ενδεχόμενη αντίδραση, ότι, ελλείψει αντιρρήσεων των μελών της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, θα θεωρούνταν ότι η ήδη δοθείσα έγκρισή τους ίσχυε και για τα τροποποιηθέντα ποσά των εισφορών. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το ΕΣΕ κίνησε διαδικασία έκδοσης ελλείψει αντιρρήσεων, διαδικασία η οποία δεν είναι, βεβαίως, άγνωστη στις διατάξεις των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου, αλλά διεξήχθη εν προκειμένω παρατύπως, λαμβανομένης υπόψη, ειδικότερα, της μη ένδειξης προθεσμίας για την έκδοση της απόφασης. Τούτο συνιστά, πέραν των δύο παρατυπιών που επισημάνθηκαν ήδη στις σκέψεις 120 έως 123 ανωτέρω, τρίτη διαδικαστική παρατυπία.
- 127 Στη συνέχεια, την ίδια ημέρα, στις 20:06, απεστάλη ηλεκτρονικό μήνυμα του ΕΣΕ, με συνημμένο έγγραφο XLSX τιτλοφορούμενο «Final results15042016.xlsx». Το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα επίσης δεν απεστάλη στον Α. Το στοιχείο αυτό συνιστά τέταρτη διαδικαστική παρατυπία.
- 128 Επιπλέον, από την ημερομηνία της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης (15 Απριλίου 2016) προκύπτει ότι, ενώ στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016 που απεστάλη στις 19:04 δεν είχε ταχθεί καμία προθεσμία, θεωρείται ότι δόθηκε συναίνεση την ίδια ημέρα, ήτοι, λογικά, τα μεσάνυχτα. Βεβαίως, το ΕΣΕ είχε αναφέρει, με το από 13ης Απριλίου 2016 ηλεκτρονικό μήνυμά του (συνημμένο στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 15ης Απριλίου 2016 που απεστάλη στις 19:04), ότι σκόπευε να εκδώσει απόφαση στις 15 Απριλίου. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η πληροφορία αυτή αρκούσε ως επισήμανση για το ότι οποιαδήποτε αντίρρηση έπρεπε να διατυπωθεί πριν από τα μεσάνυχτα της 15ης Απριλίου 2016, γεγονός παραμένει ότι, εν προκειμένω, η διαδικασία έγκρισης διά συναίνεσης τέθηκε σε εφαρμογή ημέρα Παρασκευή, στις 19:04, προκειμένου να ολοκληρωθεί αυθημερόν τα μεσάνυχτα. Οι περιστάσεις αυτές καθιστούν σοβαρότερες τις επιπτώσεις της τρίτης διαδικαστικής παρατυπίας που διαπιστώθηκε στη σκέψη 126 ανωτέρω.
- 129 Η διαδικασία αυτή συναίνεσης δεν είναι σύνηθες για τον επιπρόσθετο λόγο ότι, πέραν της μη αποστολής ηλεκτρονικού μηνύματος στον Α στις 20:06 (βλ. σκέψη 127 ανωτέρω), η οποία, από μόνη της, καθιστά πλημμελή τη διαδικασία, το ΕΣΕ δεν αποδεικνύει ότι τα λοιπά μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ έλαβαν γνώση της αποστολής του ως άνω ηλεκτρονικού μηνύματος των 20:06 (ούτε εξάλλου της αποστολής του ηλεκτρονικού μηνύματος των 19:04) και του περιεχομένου του. Το ΕΣΕ προσκόμισε ορισμένα στοιχεία ελέγχου προκειμένου να αποδείξει ότι τα αποσταλέντα μηνύματα των 19:04 και των 20:06 περιήλθαν στις ηλεκτρονικές θυρίδες των παραληπτών. Εντούτοις, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο έλεγχος αυτός, ο οποίος έγινε δειγματοληπτικά, δεν αφορά όλα τα μέλη της

εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, ουδόλως αποδεικνύει ότι τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ είχαν όντως γνώση έστω και της αποστολής αυτής των ηλεκτρονικών μηνυμάτων αυθημερόν, πριν από τα μεσάνυχτα.

- 130 Λαμβανομένης όμως υπόψη της ίδιας της φύσης της διαδικασίας συναίνεσης, η οποία συνίσταται στο να συνάγεται η έγκριση από τη μη προβολή αντιρρήσεων, μια τέτοια διαδικασία κατ' ανάγκην προϋποθέτει, τουλάχιστον, ότι αποδεικνύεται, πριν από την έκδοση της απόφασης, ότι τα πρόσωπα που συμμετέχουν στη διαδικασία έγκρισης κατόπιν συναίνεσης έλαβαν γνώση της διαδικασίας αυτής και μπόρεσαν να εξετάσουν το υποβληθέν προς έγκριση σχέδιο. Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη τόσο των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης όσο και του ότι τα αρχεία δεδομένων σχετικά με την απόφαση αυτή στάλθηκαν την ίδια ημέρα στην ΕΑΕ (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω), η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε το αργότερο τα μεσάνυχτα της 15ης Απριλίου 2016. Πλην όμως, το ΕΣΕ δεν απέδειξε ότι τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου μπόρεσαν να λάβουν γνώση του τροποποιηθέντος σχεδίου απόφασης ή, τουλάχιστον, της ύπαρξης ηλεκτρονικών μηνυμάτων που εστάλησαν στις 19:04 και στις 20:06.
- 131 Παρεμπιπτόντως, επισημαίνεται, εξάλλου, ότι, ενώ το παράρτημα της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης που υποβλήθηκε προς έγκριση στις 13 Απριλίου 2016 ήταν ψηφιακό έγγραφο μορφότυπου PDF (βλ. σκέψεις 94 και 120 ανωτέρω), το παράρτημα που υποβλήθηκε προς έγκριση το βράδυ της 15ης Απριλίου 2016 ήταν ψηφιακό έγγραφο μορφότυπου XLSX (βλ. σκέψεις 96 και 127 ανωτέρω).
- 132 Ως εκ τούτου, σημειώνεται ότι, εάν δεν είχε λάβει χώρα το σφάλμα που αναφέρεται στα ηλεκτρονικά μηνύματα που εστάλησαν το βράδυ της 15ης Απριλίου 2016 (βλ. σκέψη 95 ανωτέρω), το παράρτημα της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης θα είχε εκδοθεί ως ψηφιακό έγγραφο μορφότυπου PDF και όχι ως αρχείο XLSX.
- 133 Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί παρά να διαπιστώσει, όσον αφορά τη διαφορά αυτή, ότι το ΕΣΕ, μολονότι πρέπει να μεριμνά για τον ενιαίο χαρακτήρα και την τυπική συνοχή των εγγράφων που υποβάλλονται προς έγκριση και στη συνέχεια εκδίδονται, χρησιμοποίησε διαφορετικούς ηλεκτρονικούς μορφότυπους. Οι συνέπειες της εν λόγω έλλειψης ακρίβειας παύουν να έχουν αμιγώς διαδικαστικό χαρακτήρα, στον βαθμό που τα στοιχεία που διαβιβάζονται με αρχείο PDF δεν παρέχουν καμία λεπτομέρεια σχετικά με τα κελιά υπολογισμού ενός αρχείου XLSX και το αρχείο PDF περιλαμβάνει, τουλάχιστον εν προκειμένω, στρογγυλοποιημένες αξίες, σε αντίθεση με το αρχείο XLSX. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τον μόνο συντελεστή προσαρμογής με βάση το προφίλ κινδύνου που περιλαμβάνεται στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι τον συντελεστή σχετικά με το ευρωπαϊκό πλαίσιο, από τα στοιχεία που περιέχονται στις απαντήσεις του ΕΣΕ προκύπτει ότι η αξία που παρασχέθηκε με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, όπως αυτή προσκομίστηκε στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με την πρώτη διάταξη, ήτοι σε αρχείο PDF, δεν είναι η ακριβής αξία που περιλαμβάνεται στο αρχείο XLSX –η οποία περιλαμβάνει δεκατέσσερα δεκαδικά ψηφία– αλλά ένα ποσό στρογγυλοποιημένο σε δύο δεκαδικά ψηφία για τον έλεγχο του υπολογισμού της εισφοράς.
- 134 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι, πέραν της απουσίας κυρώσεως που διαπιστώθηκε στη σκέψη 106 ανωτέρω, η οποία συνεπάγεται την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η διαδικασία έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης διεξήχθη κατά πρόδηλη παράβαση διαδικαστικών απαιτήσεων σχετικά με την έγκριση της απόφασης αυτής από τα μέλη της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ και τη λήψη της έγκρισης αυτής.
- 135 Συναφώς, σημειώνεται ότι το γεγονός ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δεν μπορούν να επικαλούνται παράβαση κανόνων που δεν αποσκοπούν στην προστασία των ιδιωτών αλλά στην οργάνωση της εσωτερικής λειτουργίας των υπηρεσιών, προς εξασφάλιση της χρηστής διοίκησης (πρβλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, Nakajima κατά Συμβουλίου, C-69/89, EU:C:1991:186, σκέψεις 49 και 50), δεν σημαίνει, πάντως, ότι ένας ιδιώτης ουδέποτε μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς την παράβαση ρύθμισης η οποία διέπει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων που καταλήγει στην έκδοση πράξης της Ένωσης. Πράγματι, μεταξύ των διατάξεων οι οποίες διέπουν τις εσωτερικές διαδικασίες ενός θεσμικού

οργάνου, οι διατάξεις η παράβαση των οποίων δεν μπορεί να προβληθεί από τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, επειδή αφορούν μόνον τους κανόνες εσωτερικής λειτουργίας του θεσμικού οργάνου οι οποίοι δεν είναι ικανοί να επηρεάσουν τη νομική τους κατάσταση, πρέπει να διακρίνονται από τις διατάξεις εκείνες των οποίων η παράβαση μπορεί αντιθέτως να προβληθεί, εφόσον οι τελευταίες δημιουργούν δικαιώματα και αποτελούν παράγοντα ασφάλειας δικαίου για τα πρόσωπα αυτά (απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Zhejiang Xinshiji Foods και Hubei Xinshiji Foods κατά Συμβουλίου, T-122/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:46, σκέψη 103).

- 136 Εν προκειμένω, η ανάλυση της εξέλιξης της διαδικασίας έκδοσης της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης καταδεικνύει σημαντικό αριθμό παραβάσεων κανόνων σχετικών με την οργάνωση της έγγραφης ηλεκτρονικής διαδικασίας έκδοσης των αποφάσεων. Μολονότι δεν προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 9 των διαδικαστικών κανόνων της εκτελεστικής συνόδου, είναι αυτονόητο ότι κάθε έγγραφη διαδικασία προϋποθέτει κατ' ανάγκην την αποστολή του σχεδίου απόφασης σε όλα τα μέλη του οργάνου λήψης αποφάσεων το οποίο αφορά η διαδικασία αυτή. Όσον αφορά, ειδικότερα, διαδικασία έκδοσης αποφάσεων με συναίνεση, όπως εν προκειμένω (βλ. σκέψεις 126 έως 130 ανωτέρω), η απόφαση δεν μπορεί να εκδοθεί χωρίς να έχει τουλάχιστον αποδειχθεί ότι όλα τα μέλη μπόρεσαν να λάβουν εκ των προτέρων γνώση του σχεδίου απόφασης. Τέλος, η διαδικασία αυτή απαιτεί την αναγραφή προθεσμίας που να παρέχει στα μέλη του εν λόγω οργάνου τη δυνατότητα να λάβουν θέση επί του σχεδίου.
- 137 Πλην όμως, οι διαδικαστικοί αυτοί κανόνες που αποσκοπούν στη διασφάλιση της τήρησης των ουσιαστών τύπων οι οποίοι είναι εγγενείς σε κάθε έγγραφη ηλεκτρονική διαδικασία και σε κάθε διαδικασία έκδοσης απόφασης με συναίνεση παραβιάστηκαν εν προκειμένω. Οι παραβάσεις αυτές έχουν άμεσο αντίκτυπο στην ασφάλεια δικαίου, καθόσον έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση απόφασης για την οποία δεν αποδείχθηκε ούτε η έγκρισή της από το αρμόδιο όργανο ούτε η εκ των προτέρων γνωστοποίησή της στο σύνολο των μελών του.
- 138 Η μη τήρηση τέτοιων διαδικαστικών κανόνων, αναγκαίων για την εκδήλωση της συγκατάθεσης, συνιστά παράβαση ουσιαστικού τύπου την οποία ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως (αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 2015, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-263/13 P, EU:C:2015:415, σκέψη 56, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 116).
- 139 Όσον αφορά, τέλος, τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, επισημαίνεται ότι δεν αντικαθιστά την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία καθόρισε τα ποσά των εισφορών, αλλά προβαίνει μόνο σε προσαρμογή των ποσών αυτών επί ενός περιορισμένου τεχνικού σημείου. Η ακύρωση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης συνεπάγεται κατ' ανάγκην και την ακύρωση της δεύτερης.
- 140 Από το σύνολο των προεκτεθέντων και χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των λοιπών επιχειρημάτων της προσφεύγουσας προκύπτει ότι αμφότερες οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν λόγω παράβασης των διαδικαστικών κανόνων που διέπουν την έκδοσή τους.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

- 141 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία, η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με το συμφέρον που ενδέχεται να έχουν προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά.
- 142 Πλην όμως, κατά την προσφεύγουσα, ούτε η περιεχόμενη στις προσβαλλόμενες αποφάσεις αιτιολογία ούτε η περιεχόμενη στις πράξεις επιβολής εισφοράς δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκείς.

- 143 Πρώτον, οι ως άνω αιτιολογίες δεν καθιστούν δυνατό να διαπιστωθεί εάν το ΕΣΕ βασίστηκε στην (διορθωμένη) ηλεκτρονική δήλωσή του ή στην έγγραφη δήλωσή του, μέχρι ποιο ποσό ο συνολικός ισολογισμός (κατόπιν διόρθωσης ως προς τα καταπιστευτικά εξωχρηματιστηριακά παράγωγά ή άνευ διόρθωσης) ενσωματώθηκε στον υπολογισμό της εισφοράς και εάν ο υπολογισμός που πραγματοποιήθηκε στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στηρίζεται σε μικτή αξία ή σε καθαρή αξία των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.
- 144 Δεύτερον, το παράρτημα 2 της πρώτης πράξης επιβολής εισφοράς αναφερόταν αποκλειστικά στην εισφορά για το 2015. Μολονότι το παράρτημα 1 της πρώτης πράξης επιβολής εισφοράς αφορούσε την εισφορά για το 2016, εντούτοις περιείχε μόνον το αποτέλεσμα του υπολογισμού, χωρίς τις παραμέτρους του. Ούτε οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ούτε οι πράξεις επιβολής εισφοράς εκθέτουν σαφώς τα στάδια των υπολογισμών και τις επιμέρους κατηγοριοποιήσεις που εφαρμόστηκαν ως προς την προσφεύγουσα. Δεν εμφανίζουν πραγματικά υπολογισμό της εισφοράς στον οποίο να αναφέρονται οι αξίες που δήλωσε η προσφεύγουσα (όπως το σύνολο του παθητικού, τα ίδια κεφάλαια, οι εγγυημένες καταθέσεις, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από όλες τις συμβάσεις παραγώγων κ.λπ.). Είναι επίσης αδύνατο για την προσφεύγουσα να γνωρίζει σε ποιο βαθμό το ΕΣΕ προέβη σε εκτιμήσεις οι οποίες αποκλίνουν από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην έγγραφη δήλωση. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι υπέβαλε δύο έντυπα δηλώσεων, από τα οποία μόνον το ένα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί κατά την κρίση της.
- 145 Κατά την προσφεύγουσα, η παραπομπή των αποφάσεων αυτών στη νομική βάση τους δεν μπορεί να θεραπεύσει την έλλειψη αιτιολογίας. Αφενός, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις μνημονεύουν μόνον το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, χωρίς να αναφέρουν ούτε την οδηγία 2014/59, ούτε τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63, παρά τον καθοριστικό χαρακτήρα τους για τον υπολογισμό της εισφοράς. Αφετέρου, η, έστω και εξαντλητική, παραπομπή στη νομική βάση δεν αρκεί εν προκειμένω. Οι απαιτήσεις αιτιολόγησης είναι κατά μείζονα λόγο αυστηρότερες, καθόσον το νομικό πλαίσιο της εκδοθείσας απόφασης είναι άγνωστο και το ληφθέν μέτρο αμφισβητείται μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών.
- 146 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών είναι πολύπλοκος. Εντούτοις, η πολυπλοκότητα αυτή απαιτεί ακριβώς να παρέχεται στους υπόχρεους η δυνατότητα να ελέγχουν εάν το ΕΣΕ προέβη σε νομικώς θεμελιωμένο υπολογισμό των εισφορών. Κατά τα λοιπά, η αιτιολόγηση παρέχει επίσης στο ΕΣΕ τη δυνατότητα αυτοελέγχου. Επιπλέον, αντιθέτως προς τον τομέα του δικαίου των συμπράξεων, οι παράμετροι του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών από το ΕΣΕ προβλέπονται λεπτομερώς στο εφαρμοστέο κανονιστικό πλαίσιο. Κατά συνέπεια, το ΕΣΕ δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζει ανυπέρβλητες δυσκολίες να εξηγήσει στην προσφεύγουσα τα στάδια των υπολογισμών που όφειλε να ακολουθήσει για να καταλήξει στα αποτελέσματα που προέκυψαν.
- 147 Ούτε η ενδεχόμενη ύπαρξη συμφέροντος άλλων ιδρυμάτων όσον αφορά την εμπιστευτικότητα εμποδίζει την προσήκουσα αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα επιδιώκει αποκλειστικά να λάβει γνώση των στοιχείων που αφορούν την ίδια.
- 148 Εξάλλου, η πρόσβαση στον φάκελο η οποία δόθηκε μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, με πρωτοβουλία της προσφεύγουσας, δεν θεραπεύει την έλλειψη αιτιολογίας.
- 149 Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε αυτή είναι επαρκώς αιτιολογημένη κατά νόμον. Συγκεκριμένα, η από 22ας Μαΐου 2016 επιστολή, την οποία απηύθυνε το ΕΣΕ στις ΕΑΕ, αναφέρει μόνον ότι η προσαρμογή του «πυλώνα IV» επέβαλε την τροποποίηση της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης. Το τεχνικό σημείωμα (technical note with further background) στο οποίο αναφέρεται η επιστολή αυτή δεν είχε επισυναφθεί ούτε στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση ούτε στη δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς.

- 150 Με τη δε επιστολή της 23ης Μαΐου 2016, την οποία απηύθυνε η FMSA στην ομοσπονδιακή ένωση γερμανικών τραπεζών, ανακοινώθηκε ότι η μέση μεταβολή του ύψους της ετήσιας εισφοράς που βαρύνει τα ιδρύματα που έχουν αδειοδοτηθεί στη Γερμανία ανερχόταν σε 1,21 %. Στην περίπτωση όμως της προσφεύγουσας, η προσαύξηση που καθορίστηκε με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αντιστοιχεί στο 11,45 % της εισφοράς που είχε καθοριστεί τότε για το 2016.
- 151 Επιπλέον, ο λόγος που προβλήθηκε με τη δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς προς στήριξη της διόρθωσης αφορά την παράμετρο σχετικά με το σύστημα θεσμικής προστασίας. Η πράξη αυτή παραπέμπει στα πεδία CD 133 και CD 134 του παραρτήματός της. Εντούτοις, καμία αξία δεν περιλαμβάνεται στο πεδίο CD 134. Επιπλέον, οι τροποποιήσεις δεν περιορίζονται στα δύο προαναφερθέντα πεδία.
- 152 Το ΕΣΕ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 153 Ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτης των προσβαλλόμενων αποφάσεων και ότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν την αφορούν άμεσα. Οι αποφάσεις αυτές απευθύνονταν στην FMSA και η αιτιολογική τους έκθεση ήταν επαρκής για την FMSA, η οποία, όπως και όλες οι άλλες ΕΑΕ, συμμετείχε ενεργά στον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016. Εν πάση περιπτώσει, είναι επαρκώς αιτιολογημένες ακόμη και έναντι της προσφεύγουσας.
- 154 Πρώτον, κατά το ΕΣΕ, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραπέμπουν στον κανονισμό 806/2014 ως νομική βάση. Όμως, ο κανονισμός αυτός, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63, ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/81 καθώς και η οδηγία 2014/59 εκθέτουν λεπτομερώς τη μέθοδο που πρέπει να εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών. Επομένως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν εντός πλαισίου το οποίο γνώριζε καλώς η προσφεύγουσα. Δεύτερον, η προσφεύγουσα συμμετείχε ενεργά στη διαδικασία. Γνώριζε την κύρια συλλογιστική στο μέτρο που ο υπολογισμός στηρίζεται, αφενός, στη βασική μέθοδο που αναλύθηκε στις προαναφερθείσες πράξεις και, αφετέρου, στα λεπτομερή στοιχεία που προσκόμισε η ίδια. Τρίτον, η προσφεύγουσα είχε λάβει εξαιρετικά λεπτομερείς εξηγήσεις ως προς τον υπολογισμό και τη συλλογιστική που εφαρμόστηκε στις πράξεις επιβολής εισφοράς. Επιπλέον, έλαβε, κατόπιν της αιτήσεώς της για πρόσβαση στα έγγραφα, συμπληρωματικές πληροφορίες, ήτοι τις αξίες εισόδου, τον ενδιάμεσο υπολογισμό και το τελικό αποτέλεσμα του υπολογισμού.
- 155 Η προσφεύγουσα βαίνει καθ' υπέρβασιν των απαιτήσεων που επιβάλλει η υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον ισχυρίζεται ότι πρέπει να περιέλθει σε θέση που της παρέχει τη δυνατότητα να υπολογίσει εκ νέου το ακριβές ποσό της εκ των προτέρων εισφοράς της. Οι εκ των προτέρων εισφορές των ιδρυμάτων είναι αλληλένδετες και στα διάφορα στάδια της διαδικασίας υπολογισμού για ένα ίδρυμα χρησιμοποιούνται στοιχεία για το σύνολο ή τουλάχιστον για μεγάλο αριθμό ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να συμβιβάζεται με την υποχρέωση προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου άλλων ιδρυμάτων. Όμως, η προσφεύγουσα είχε ήδη πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που την αφορούσαν και δεν σχετίζονταν με άλλα ιδρύματα.
- 156 Με την απάντησή της σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή προσέθεσε συναφώς ότι, μολονότι, από οικονομικής απόψεως, είναι βεβαίως δυνατόν να εκτιμηθεί το προφίλ κινδύνου ενός ιδρύματος αποκλειστικά βάσει των δικών του δεδομένων, εντούτοις η αλληλεξάρτηση των εκ των προτέρων εισφορών όλων των ιδρυμάτων επιβάλλεται εν προκειμένω από την εφαρμοστέα νομοθεσία, ιδίως από τα άρθρα 69, παράγραφος 1, και 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014.
- 157 Κατά το ΕΣΕ, μια προσέγγιση που δεν παρέχει τη δυνατότητα να υπολογιστεί πλήρως εκ νέου το ποσό των εκ των προτέρων εισφορών είναι εξάλλου σύμφωνη με τη διοικητική πρακτική που ακολουθείται σε άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης, ιδίως στον τομέα του δικαίου του

ανταγωνισμού. Επιπλέον, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πρακτικές και τεχνικές δυνατότητες εφαρμογής της υποχρέωσης αιτιολόγησης εντός της ταχθείσας προθεσμίας για την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

- 158 Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η FMSA ενημερώθηκε για τη διαδικασία και τους λόγους στους οποίους στηριζόταν η προσαρμογή με επιστολή υπογεγραμμένη από τον αντιπρόεδρο του ΕΣΣΕ που κοινοποιήθηκε σε όλες τις ΕΑΕ με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση. Η αναλυτική αιτιολογία καθώς και οι λεπτομέρειες του νέου υπολογισμού δόθηκαν στην προσφεύγουσα με τη δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς.
- 159 Τέλος, δεδομένου ότι ο ισχυρισμός περί σφάλματος στον (αναθεωρημένο) υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για το 2016 όσον αφορά την προσφεύγουσα δεν είναι τεκμηριωμένος, η προσφεύγουσα δεν έχει, κατά το ΕΣΣΕ, κανένα έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων για ενδεχόμενη διαδικαστική πλημμέλεια.
- 160 Κατά πάγια νομολογία, η αιτιολόγηση την οποία επιτάσσει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και από αυτήν πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ούτως ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, το δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Comunidad Autónoma de Galicia και Retegal κατά Επιτροπής, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 161 Η υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, και ιδίως με το περιεχόμενο της πράξης, τη φύση της παρατιθέμενης αιτιολογίας και το συμφέρον που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξης, ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά, να λάβουν εξηγήσεις. Δεν απαιτείται να εξειδικεύονται στην αιτιολογία όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα εάν η αιτιολογία μιας πράξης ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον τη διατύπωσή της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ. απόφαση της 7ης Μαρτίου 2013, Acino κατά Επιτροπής, T-539/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:110, σκέψη 124 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 162 Επιπλέον, η αιτιολογία μιας πράξης πρέπει να είναι λογική και, ιδίως, να μην εμφανίζει εσωτερικές αντιφάσεις που να εμποδίζουν την ορθή κατανόηση των λόγων έκδοσης της πράξης (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, Pilkington Group κατά Επιτροπής, T-462/12, EU:T:2015:508, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 163 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι, στο πλαίσιο του συστήματος που καθιερώνει ο κανονισμός 806/2014 και ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/81, οι αποφάσεις που καθορίζουν τις εκ των προτέρων εισφορές κοινοποιούνται στις ΕΑΕ, οι εν λόγω αποφάσεις, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του ΕΣΣΕ, αφορούν άμεσα και ατομικά τα ιδρύματα που οφείλουν τις ως άνω εισφορές (βλ. σκέψεις 61 έως 82 ανωτέρω).
- 164 Επομένως, για να εκτιμηθεί η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης των επίμαχων αποφάσεων, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον που μπορούν να έχουν τα ιδρύματα αυτά ως προς την παροχή διευκρινίσεων. Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι μία από τις λειτουργίες της αιτιολόγησης είναι να παρέχει στον δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 165 Εν προκειμένω, και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση δεν υπάρχουν ενδείξεις ως προς το ποια από τις δηλώσεις της έγινε δεκτή από το ΕΣΣΕ για τον υπολογισμό και για ποιους λόγους, πρέπει να επισημανθεί ότι το ΕΣΣΕ παρέβη πολλαπλώς την υποχρέωση αιτιολόγησης.

- 166 Αφενός, το κείμενο της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης περιλαμβάνει μόνο μνεία του κανονισμού 806/2014, ειδικότερα δε του άρθρου 70, παράγραφος 2, αυτού, αναφορά στις διαβουλεύσεις και τις συνεργασίες με τους οργανισμούς [Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και εθνικές αρχές] και την επισήμανση ότι ο υπολογισμός πραγματοποιείται κατά τρόπον ώστε το σύνολο των ατομικών εισφορών να μην υπερβαίνει ορισμένο επίπεδο (ήτοι το 12,5% του επιπέδου-στόχου στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014). Δεν περιέχει καμία πληροφορία σχετικά με τα διαδοχικά στάδια του υπολογισμού της εισφοράς της προσφεύγουσας ούτε τα σχετικά με τα διάφορα αυτά στάδια αριθμητικά στοιχεία.
- 167 Βεβαίως, από το άρθρο 70 του κανονισμού 806/2014, το οποίο μνημονεύεται στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, ειδικότερα την παράγραφο 6, μπορεί να γίνει αντιληπτό ότι οι εκ των προτέρων εισφορές υπολογίζονται από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν, μεταξύ άλλων, «[των] κατ' εξουσιοδότηση πράξ[εων] που εκδίδονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, στις οποίες προσδιορίζεται η έννοια της προσαρμογής των εισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων», ήτοι, εν προκειμένω, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.
- 168 Επιπλέον, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 περιλαμβάνει λεπτομερείς κανόνες που πρέπει να εφαρμόζει το ΕΣΕ όταν υπολογίζει τις εισφορές.
- 169 Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά δεν αρκούν για να γίνει αντιληπτό πώς το ΕΣΕ εφάρμοσε τους κανόνες αυτούς στην περίπτωση της προσφεύγουσας, προκειμένου να καταλήξει στο ποσό της εισφοράς που την αφορά και παρατίθεται στο παράρτημα της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης.
- 170 Πρέπει να προστεθεί ότι η πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση δεν μνημονεύει τις ενδιάμεσες αποφάσεις του ΕΣΕ για την εφαρμογή της ρύθμισης σχετικά με τον υπολογισμό των εισφορών, ήτοι, τουλάχιστον, τις αποφάσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 29 ανωτέρω.
- 171 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση, αφενός, ότι οι ενδιάμεσες αυτές αποφάσεις καθορίζουν στοιχεία της διαδικασίας υπολογισμού, καθώς και τον ίδιο τον υπολογισμό των εισφορών. Αφετέρου, οι ενδιάμεσες αυτές αποφάσεις δεν θέτουν μόνο σε εφαρμογή, αλλά επίσης συμπληρώνουν, ορισμένες από αυτές, την εφαρμοστέα ρύθμιση. Δεδομένου ότι οι εν λόγω ενδιάμεσες αποφάσεις δεν δημοσιεύονται ούτε γνωστοποιούνται στα ιδρύματα με άλλον τρόπο, το επιχείρημα του ΕΣΕ ότι η αιτιολογία της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης ήταν επαρκής, επειδή ο κανονισμός 806/2014, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63, ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/81 καθώς και η οδηγία 2014/59 ανέφεραν λεπτομερώς τη μέθοδο που πρέπει να εφαρμοστεί για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών (βλ. σκέψη 154 ανωτέρω) δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 172 Αρκεί να παρατεθούν δύο παραδείγματα από τις ενδιάμεσες αποφάσεις που αναφέρθηκαν στη σκέψη 29 ανωτέρω, ήτοι, πρώτον, η απόφαση SRB/ES/SRF/2016/01 (βλ. σκέψη 29, 8η περίπτωση, ανωτέρω), της οποίας το άρθρο 1 καθορίζει το επίπεδο-στόχο για το 2016, που αποτελεί στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της προσφεύγουσας (βλ. άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81 και παράρτημα I, στάδιο 6, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63), και, δεύτερον, η απόφαση SRB/ES/SRF/2015/00 (βλ. σκέψη 29, πρώτη περίπτωση, ανωτέρω) που έθεσε σε εφαρμογή το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, σχετικά με τον καθορισμό από το ΕΣΕ των πρόσθετων δεικτών κινδύνου που συνθέτουν τον πυλώνα κινδύνου IV, έναν από τους δύο πυλώνες κινδύνου που εφαρμόζονται εν προκειμένω από το ΕΣΕ, όπως προκύπτει από το αρχείο δεδομένων που επίσης αναφέρθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω.
- 173 Πάντως, οι ενδιάμεσες αυτές αποφάσεις κοινοποιήθηκαν μεν στην προσφεύγουσα από το ΕΣΕ, πλην όμως τούτο συνέβη μόλις στις 3 Αυγούστου 2016, επομένως μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής.

- 174 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης εκτιμάται ανάλογα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του ο προσφεύγων κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2008, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-406/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:484, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 175 Αφετέρου, όσον αφορά το παράρτημα της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, επισημαίνεται ότι, ενώ το παράρτημα αυτό περιέχει ένα ποσό για τον συντελεστή προσαρμογής σε συνάρτηση με το προφίλ κινδύνου εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου, δεν περιέχει καμία παρόμοια ένδειξη όσον αφορά τον παράγοντα προσαρμογής σε συνάρτηση με το προφίλ κινδύνου για το μέρος του υπολογισμού που πραγματοποιείται εντός του εθνικού πλαισίου. Ομοίως, ενώ διευκρινίζει τον τύπο της μεθόδου υπολογισμού που χρησιμοποιείται εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου, δεν παρέχει καμία ένδειξη όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί το ΕΣΕ σε σχέση με το εθνικό πλαίσιο.
- 176 Εντούτοις, όπως προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81, το μέρος του υπολογισμού των εισφορών που πραγματοποίησε το ΕΣΕ με βάση το εθνικό πλαίσιο, για το 2016, αφορά το 60 % της εισφοράς των ιδρυμάτων και το μέρος του υπολογισμού των εισφορών με βάση το ευρωπαϊκό πλαίσιο αφορά μόλις το 40 %. Επομένως, η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση είναι, συναφώς, ανεπαρκής.
- 177 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του ΕΣΕ, η ανεπαρκής αιτιολογία της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί να αντισταθμιστεί από την αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην πρώτη πράξη επιβολής εισφοράς που εκδόθηκε, προς εκτέλεση της απόφασης αυτής, από την FMSA.
- 178 Είναι αληθές ότι, εν προκειμένω, η πρώτη πράξη επιβολής εισφοράς περιλαμβάνει λεπτομερέστερες διευκρινίσεις σχετικά με τον υπολογισμό της εισφοράς της προσφεύγουσας, τόσο όσον αφορά το «ευρωπαϊκό» όσο και το «εθνικό» μέρος της.
- 179 Ωστόσο, στο πλαίσιο του συστήματος που καθιερώνει η εφαρμοστέα ρύθμιση, το ΕΣΕ υπολογίζει και καθορίζει τις εκ των προτέρων εισφορές. Οι αποφάσεις του ΕΣΕ επί του υπολογισμού των εν λόγω εισφορών απευθύνονται μόνο στις ΕΑΕ (άρθρο 5, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81) και σε αυτές εναπόκειται να τις γνωστοποιούν στα ιδρύματα (άρθρο 5, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/81) και να εισπράττουν τις εισφορές από τα ιδρύματα βάσει των εν λόγω αποφάσεων (άρθρο 67, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014).
- 180 Επομένως, όταν το ΕΣΕ ενεργεί δυνάμει του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, εκδίδει αποφάσεις που έχουν απρόσβλητο χαρακτήρα και αφορούν, ατομικά και άμεσα, τα ιδρύματα.
- 181 Κατά συνέπεια, εναπόκειται στο ΕΣΕ, ως συντάκτη των αποφάσεων αυτών, να τις αιτιολογήσει. Η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να μεταβιβασθεί στις ΕΑΕ και η παράβασή της δεν μπορεί να θεραπευθεί, διότι άλλως θα παραγνωρίζονταν η ιδιότητα του ΕΣΕ ως συντάκτη των εν λόγω αποφάσεων και η εξ αυτού ευθύνη του και θα προκαλούνταν, λαμβανομένης υπόψη της ποικιλομορφίας των ΕΑΕ, κίνδυνος άνιση μεταχείρισης των ιδρυμάτων όσον αφορά την αιτιολογία των αποφάσεων του ΕΣΕ.
- 182 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 της πρώτης πράξης επιβολής εισφοράς, τα οποία παρουσιάζονται ως λεπτομέρειες του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς της προσφεύγουσας, δεν προσδιορίζονται ως στοιχεία που προέρχονται από το ΕΣΕ. Αντιθέτως, παρουσιάζονται ως αναπόσπαστο τμήμα της πράξης επιβολής εισφοράς, η οποία αποτελεί πράξη του γερμανικού δικαίου, και, επομένως, δεν είναι δυνατό να διακριθούν τα στοιχεία των οποίων συντάκτης είναι η FMSA από εκείνα που προέρχονται, ενδεχομένως, από το ΕΣΕ.

- 183 Εξάλλου, τονίζεται ότι, ενώ ο συντελεστής προσαρμογής σε συνάρτηση με το προφίλ κινδύνου πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα δεκαδικά ψηφία, διότι άλλως ο υπολογισμός θα είναι κατά προσέγγιση, ο συντελεστής προσαρμογής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της πρώτης πράξης επιβολής εισφοράς (με τέσσερα δεκαδικά ψηφία) δεν αντιστοιχεί ούτε στον συντελεστή (με δύο δεκαδικά ψηφία) του παραρτήματος της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης, όπως αυτή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα από το ΕΣΕ στις 3 Αυγούστου 2016 (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω) και υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο με το παράρτημα Α.22 του δικογράφου της προσφυγής, ούτε στον συντελεστή (με δεκαπέντε δεκαδικά ψηφία) του ίδιου αυτού παραρτήματος όπως γνωστοποιήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με την πρώτη διάταξη.
- 184 Ομοίως, άλλες αξίες που απαιτούν την ίδια ακρίβεια και παρατίθενται (με τέσσερα δεκαδικά ψηφία) στην πρώτη πράξη επιβολής εισφοράς [βλ. πεδία CD 21 (δείκτης μόχλευσης), CD 35 (σύνθετος δείκτης πυλώνα I), CD 36 (σύνθετος δείκτης πυλώνα IV), CD 37 (σύνθετος δείκτης) ή CD 38 (τελικός σύνθετος δείκτης) του παραρτήματος 1 της εν λόγω πράξης], δεν αντιστοιχούν προς εκείνες που περιλαμβάνονται (με δύο μόνο δεκαδικά ψηφία) στο αρχείο δεδομένων που παρέσχε το ΕΣΕ στην προσφεύγουσα στις 3 Αυγούστου 2016 (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω) και υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο με το παράρτημα Α.25 του δικογράφου της προσφυγής.
- 185 Επιπλέον, όσον αφορά το τελευταίο αυτό αρχείο δεδομένων που παρέσχε το ΕΣΕ στην προσφεύγουσα, υπενθυμίζεται η παρατεθείσα στη σκέψη 174 νομολογία, κατά την οποία η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολόγησης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει η προσφεύγουσα κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής.
- 186 Όμως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, όπως και οι αποφάσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 29 ανωτέρω, το εν λόγω αρχείο κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα από το ΕΣΕ μόνο μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής.
- 187 Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, επισημαίνεται ότι και αυτή παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολόγησης, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που επισημάνθηκαν σε σχέση με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση και για τον πρόσθετο λόγο ότι δεν παρέχει κανένα λόγο σχετικό με τη διενεργηθείσα προσαρμογή.
- 188 Ασφαλώς, οι λόγοι της προσαρμογής αυτής εκτίθενται στην επιστολή της 22ας Μαΐου 2016, την οποία απηύθυνε το ΕΣΕ στις ΕΑΕ μαζί με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, και στην επιστολή της 23ης Μαΐου 2016, την οποία απηύθυνε η FMSA στα γερμανικά ιδρύματα.
- 189 Εντούτοις, οι επιστολές αυτές περιέχουν απλώς γενικές διευκρινίσεις για τους λόγους της προσαρμογής που διενεργήθηκε με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση. Όσον αφορά το τεχνικό σημείωμα στο οποίο παραπέμπει η επιστολή της 22ας Μαΐου 2016, το ΕΣΕ δεν προσκόμισε το σημείωμα αυτό.
- 190 Όσον αφορά τους λόγους που περιλαμβάνονται στη δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς και στο αρχείο δεδομένων που δόθηκε στην προσφεύγουσα στις 3 Αυγούστου 2016, γίνεται παραπομπή στις εκτιμήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 177 έως 184 ανωτέρω.
- 191 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τον συντελεστή προσαρμογής σε συνάρτηση με το προφίλ κινδύνου στο πλαίσιο της ευρωζώνης (risk adjustment factor in the EA environment), οι εν λόγω επιστολές, εκτός του ότι δεν περιέχουν ακριβή αξία του συντελεστή αυτού, αλλά στρογγυλοποιημένο ποσό με εννέα, ή και δύο, δεκαδικά ψηφία, περιέχουν, επιπλέον, διαφορετική αξία ([εμπιστευτικό] για τη δεύτερη πράξη επιβολής εισφοράς και [εμπιστευτικό] για το αρχείο δεδομένων) από εκείνη που αναφέρεται στο παράρτημα της δεύτερης προσβαλλόμενης απόφασης ([εμπιστευτικό]).
- 192 Τέλος, η αναφερθείσα στη σκέψη 159 ανωτέρω επιχειρηματολογία του ΕΣΕ πρέπει να απορριφθεί. Ειδικότερα, μολονότι από τη νομολογία προκύπτει ότι προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον για την ακύρωση απόφασης λόγω τυπικής πλημμέλειας και ελλιπούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας, σε

περίπτωση κατά την οποία αν η απόφαση αυτή ακυρωθεί μπορεί να αντικατασταθεί μόνο με νέα, η οποία θα είναι επί της ουσίας όμοια με την ακυρωθείσα [πρβλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Schröder κατά ΚΓΦΠ – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 και T-428/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:305, σκέψη 109 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], επιβάλλεται εν προκειμένω η διαπίστωση ότι δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων να οδηγήσει στην έκδοση διαφορετικών αποφάσεων. Πράγματι, ελλείπει πλήρους ενημέρωσης σχετικά με τους ενδιάμεσους προσδιορισμούς και υπολογισμούς του ΕΣΕ και ελλείπει όλων των στοιχείων που αφορούν τα λοιπά ιδρύματα παρά την αλληλεξάρτηση της εισφοράς της προσφεύγουσας με την εισφορά των λοιπών ιδρυμάτων, ούτε η προσφεύγουσα ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να εξακριβώσουν, εν προκειμένω, εάν η ακύρωση των αποφάσεων αυτών θα οδηγούσε κατ' ανάγκην στην έκδοση νέας πανομοιότυπης απόφασης επί της ουσίας.

- 193 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, πέραν των λόγων ακυρώσεως που εκτέθηκαν στις σκέψεις 86 έως 107 και 120 έως 140 ανωτέρω, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι επίσης ακυρώσιμες λόγω παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
- 194 Επομένως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι έξι πρώτοι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 195 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΕΣΕ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.
- 196 Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ) της 15ης Απριλίου 2016, σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06), και την απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 20ής Μαΐου 2016, σχετικά με την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2016, η οποία συμπληρώνει την απόφαση της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ της 15ης Απριλίου 2016, σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), καθόσον αφορούν την Portigon AG.
- 2) Το ΕΣΕ φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Portigon.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Νοεμβρίου 2019.

(υπογραφές)